Uitgegeven te No. 92, Walestraat, Kaapstad elken Maandag en Donderdag Ochtend en met deeersthomendepost naar de Buiten-Distrikten verzonden.
Termen:—In de Stad per jaar Rds. 22 per kwartaal Rds. 5 4.—In de Buiten distrikten voor de twee Nommers in derzelver geheel Rds. 28 per jaar; per kwartaal Rds. 7, doch waar al de stoffe van de Maandags Courant (in eene taal) by wyze van Supplement tot de Donderdags Courant wordt begeerd, Rds. 22 per jaar of Rds. 5 4, per kwartaal.
*** Prys 8d. per enkeld Nommer.

Published at No. 92 Wale street, Cape Town every Monday and Thursdy Mornings and dispatched to the Country Distr icts by the first ensuing post.
Terms:—In Town Rds. 22 per Annum, per Quarter, Rds. 5 4—In the Country, for the two Papers) Rds. 28 per Annum, per Quarter Rds. 7; but when the whole of the matter of Monday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Thursday's Paper, is preferred, Rds. 22 per Annum or Rds. 5 4; per Quarter.
*** Single Paper 8 pence.

De Zuid-Afrikaan.

AGENTEN VOOR DIT BLAD IN DE BUITEN DISTRIKTEN

De Hr. W. P. R. Dixon, Bloemfontein, De Hr. J. C. Hofmeyr, Burgersdorp; De Hr. C. Pritchard, Beaufort; De Hr. Th. Osterloh, Caledon; De Hr. P. C. van Ellewe, Clanwilliam; De Hr. J. L. Knobel, Colesberg; De Hr. J. D. van Dyk, Cradock; De Hr. J. M. Johnson, George; De Hr. W. G. Zinn, Graaff-Reinet; De Hr. L. Clemens, Hottentots Holland; De Hr N. Meyer, Ez Hartenbosch distrikt Mosselbaai; De Hr. C. W. Nelson, Knysna en Plettenbergsbaai; De Hr. M. Hamman, Malmesbury; De Hr. D. A. de Villiers Paarl; De Hr D. Teuhes Swellendam; De Hr. P. Korsten, Stellenbosch; De Hr.———Somerset; De Hr. H. L. de Lange Vet, Tulbagh; De Hr. D. J. de Villiers, Tygerberg; de Hr. J. F. Gerber, Richmond; De Hr. John Becker, Riversdale; De Hr. J. Brehm, Uitenhage; De Hr. J. Addey, Wellington Afdeeling Paarl: De Hr. C. Beck, Lr. Worcester; De Hr. W. Moore, Wynberg; De Hr. C. W. Hutton Faure-Smith, C. A. Neser, Middelburg, De Hr. P. W. O. Auret, Robertson.

DEEL XXVI. **MAANDAG DEN 21 MEI 1855.** **No. 2,033.**

Nieuwe Goederen.

Groote byvoegingen tot Voorraad.

McDONALD, BUSK & Co.,

LANDEN nu ex *Bon Accord* en *Regina*, van London een faktuur voor het Saizoen geschikte BRITSCHE GOEDEREN, bevattende een algemeen assortement

Stapel en Fancy Goederen,

WAARONDER:

DOESKINS, Tweed, Laken, Kassimier
KOMBAARZEN, hun Winter voorraad, alle grootten en kwaliteiten
BAAI, witte en groene, FLENNEL, verschillende soorten
ALBERT, RUSSEL en KABEL GEKOORD
LASTING, zyde draad CASHMERET
COBURGS, Alpaccas, Orleans en Circassians
MOLESKIN en Gekoord, Meubel en ander GERUIT
Geele en blaauwe gekeperde NANKINET
Katoenen en Union BEDDETYK
EFFEN KATOEN, in Tafelgenees, wit en bruin Bedlinnen, Hemdenlinnen, Baftas, 80 dms. witte gekeperde katoenen Tafelkleeden
Linnen en katoenen DAMAST, DIAPER en Servettengoed
HUCKABACK en Huckabak SERVETTEN
Gedrukte JEAN, Keemrik PRINTS
VOERING, meubel en ander, in groote verscheidenheid
HOLLAND, DIEMIT, Florentynsch HEMDENLINNEN
Mans en jongens zwarte en vale zachte Vilt Kossuth en andere HOEDEN, verschillende vormen
Witte en Regatta HEMDEN, Faxtons HEMDBOORDJES
Mans, vrouwen en kinder KOUSEN
Pilot, Tweed, Bever en Lakensche KOKKEN en OVERJASSEN
Moleskin, Drilling en Doeskin BROEKEN
Witte SPREYEN en DEKENS, gekleurde ruige Dekens
Fluwelen Plus, Brussel en ander TAPYTENGOED en VLOERKLEEDEN.

Fancy Goederen,

Bobbin, Spyker en Gordyn NET
Blaauwe en bruine GOSSAMER
Witte Kant, Chantille, Siciliaansche en Gossamer VALLEN
Dames RYHEMDJES en BORSTJES
Kinder opgemaakte MUTSJES en KROONTJES
FRONTJES, BRIDES en BLOEMEN
Dames, heeren en kinder zyden, gesponnen, kassimieren, lakensche, kabretten, bokkevel, hondenlederen, en andere HANDSCHOENEN
Zwarte en blaauw-zwarte GROS DE NAPLES
Boek, Zwitsersche en fancy geruite gekeperde Jaconet en ander MUSLIN, TARLATAN en Plumetes
Fransche Keemrik en LAWN DOEKEN
Dames Muslin MOUWEN
Laken en Alpacca DAMES MANTELS
Nieuwe patroon en andere KLEEDEN
Ryke chits, laken, fluwelen pluis en gekleurde damast TAFELKLEEDEN
Dames jeensche en Fransche Coutille KEURSLYVEN
Dames en kinder BOAS en mans Comforters
„ „ Parasols, 4-4 zwarte KRIP
Kinder Grieksche en fancy wollen SOKJES
Barege en kassimieren TJAALS en TJAAL DOEKEN
Wollen, katoenen en zyden BREIDING, GEMPJES en FRANJES
Dubbele Londonsche ROLLETJES GAREN, Band, Gallons, Katoenen Koord, Knopen, Garen, Haakjes en Oogjes, Naalden, Haarspelden, Hekeldoosjes, enz.
Mans, jongens, dames en kinder SCHOENEN en LAARZEN, enz. enz. enz.

McDONALD, BUSK & Co.

Fithey, Smuts & Co.

VERSCHE toevoer by hun gewone Voorraad gevoegd hebbende, kunnen nu aan hunne vrienden en het publiek in het algemeen aanbieden een wel geassorteerde Voorraad WYNEN, BRANDEWYN, ALE, PORTER, enz., *welke zy, ingevolge hunne licentie, leveren kunnen in het groot of zelfs by de enkele bottel.* De tegenwoordige Voorraad bevat:—

Beste PORT, in fust en bottel, van Oogsten van 1847 en 1850
Lichte en Gulden SHERRY, in fust en bottel
Hennesseys en Sazeracs BRANDEWYN, in fust en bottel
Engelsche LIKEUR-JENEVER, 1 doz. kastjes
SCHIEDAM, in groote en kleine Kruiken
Schotsche en Iersche WHISKEY, oud en geurig, in 1 en 2 doz. Kasten
PALE ALE, in 4 doz. Vaten en Kasten
Londonsche PORTER en STOUT, in dito
RUM, beste oude Jamaica, een voortreffelyk artikel
CHAMPAGNE, beste merk, in 3 doz. Kasten
CLARET, geapprobeerde Oogsten, in 1 doz. Kasten
Anizette en andere LIKEUREN, in 1 doz. Kasten
KAAPSCHE WYN, in Sherry, Pontak, en Zoete dito
ZY KUNNEN AANBEVELEN HUNNE
Sperm en Compositie Kaarsen
London en Liverpool Zeep
Knopjes Thee
Gebroken en geele Suiker
Witte en bruine Ryst
Rio en Java Koffy
Paarl Gort en Split Erwten
Gebottelde Vruchten, Sauzen, en Atjar
Macaroni en Sago
Haring, in 2 doz. blikken, en Sardynen, en eene verscheidenheid andere eetbare artikelen.

Kennisgeving van Verhuizing.

DE Ondergeteekende maakt hiermede aan zyne Vrienden en Begunstigers bekend, dat hy verhuisd is van zyne vorige Woning en Winkel, naar zyn onlangs van den Wel-Edelen heer JOSIAS PHILIP HOFFMAN gekochte Huizen en Eigendommen in de Pleinstraat, binnen deze stad, alwaar hy zynen Wagenmakers Winkel, zoo als voorheen, zal voortzetten.

G. CORNELISSEN.

Stellenbosch, 4 Mei 1855.

STAL, ENZ.

TE HUUR, en kan op den 15den Juny aanstaande aanvaard worden, een Stal, met Koetshuis en Voerzolder.—Adres aan dit Kantoor.

Vyf Pond Belooning.—Weggeloopen

VAN de Plaats Driefontein, op den 20 dezer, een bruin Ruinpaard, met witte stippels op het kruis, en kol voor den kop. Het heeft lange manen en staart, gaat een pas en is vol vuur. Iemand narigt gevende aan den Ondergeteekende, zal beloond worden als boven.

H. VAN NIEKERK, Mz.

Tygerberg, 25 April 1855.

WEGGELOOPEN, op den 8 dezer, van Tygerberg van den Ondergeteekende, twee jonge HENGSTEN van twee jaren oud, zynde een zwartschimmel en een vaalschimmel. De Paarden zyn geteeld in het distrikt Worcester en worden verondersteld in die rigting te zyn geloopen. Een ieder en voornamelyk Heeren Schutmeesters, waar zy mogten aankomen, worden verzocht aan my of de Heeren GAUM & LICHTWARK, in de Kaapstad, kennis te geven; terwyl alle kosten door my met dank zullen voldaan worden.

H. E. BLACKENBERG.

Tygerberg, den 15 Mei 1855.

☞ NEEMT KENNIS.

DE Ondergeteekende verzoekt vriendelyk aan diegenen die aan hem iets verschuldigd zyn, hunne schulden onverwyld aan hem te komen voldoen.

P. ROUX, Dz.

Wellington, 10 Mei 1855.

Berigt aan Crediteuren en Debiteuren.

DE Ondergeteekende als Executeur in den Boedel van wylen den Heer G. C. BEYERS, roept hiermede op allen die eenige vorderingen tegen denzelven heben, dezelve in te zenden binnen zes weken van heden,—terwyl zy die aan dezen Boedel verschuldigd zyn, worden aangemaand hunne schulden binnen gemelden tyd te betalen by

J. A. BEYERS, Sr., Executeur.

Klein Madeira, Klapmuts, 15 Mei, 1855.

PUBLIEKE VERKOOPING

TE FRANSCHHOEK.

DE Ondergeteekende geene behoorlyke Veewachters kunnende krygen, heeft besloten publiek de doen verkoopen op

Woensdag, den 23 dezer,

26 extra goed gedresseerde Trekossen
40 goedgeteelde Aanteelbeesten, klein en groot
1 do. Ry en Trekpaard, 4 jaren oud
2 Drielegger Wagens, zoo goed als nieuw
1 ordinaire Ossenwagen, Trekgoed voor 40 Ossen, kompleet.
1 ligte Kap Paardenwagen en een Wipkar.

Ook zal mede worden verkocht, een kwantiteit Wyn en Brandewyn von den laatsten Oogst.

A. A. DE VILLIERS.

Franschhoek, den 8 Mei 1855.
STEYTLER & SMUTS, Vendu Adms.

60 *Extra vette zware Slagtossen,*
40 *Dito dito Trekossen, waaronder eenige kleurspannen.*

OP **Morgen**, den 22 dezer, zal de Ondergeteekende ter plaatse van Mejufvrouw de Weduwe MYBURGH, Eenzaamheid, publiek doen verkoopen, bovengemeld getal extra vette Slagt en Trekossen.—Gemeld Vee voor kontant geld ingekocht zynde, kan byzonder aan Slagters en het publiek worden aanbevolen, zynde hetzelve in eene uitmuntende conditie.

J. J. JURGENS.

STEYTLER & SMUTS, Vendu Adms.

90 *extra vette Slagtossen,*
50 *goed gedresseerde Trekossen,*
40 *extra vette Jonge Ossen en Koeijen.*

OP VRYDAG, den 25sten dezer, zal de Ondergeteekende te Wellington, ter plaatse van den Heer JACS. RETIEF, publiek doen verkoopen, bovengemeld getal extra vette Slagt, Trek, Jonge Ossen en Koeijen, in eene uitmuntende konditie, byzonder waard de aandacht van Slagters en liefhebbers. Het Vee zal zeker present zyn en niet te voren uit de hand worden verkocht.

Den 8 Mei 1855. A. A. VAN NIEROP.
STEYTLER & SMUTS, Vendu Adms.

1000 *extra vette Schapen.*

OP **Heden**, den 21sten dezer, zal de Ondergeteekende ter plaatse van den heer J. M. BEYERS, Stikland, publiek doen verkoopen, bovengem. getal extra vette Schapen, byzonder waard de aandacht van Slagters.

J. G. DE VILLIERS.
D. A. DE VILLIERS, Afslager.

170 *Vette Slagt en Trekossen en Koeijen,*

ZULLEN op **Morgen**, den 22ste dezer, by den heer ABM. VAN REENEN, aan Tygerberg, verkocht worden.

AND. BRINK, Dz., q.q.

1000 *Extra Vette Schapen.*

DE Ondergeteekende zal op **Morgen**, den 22 Mei publiek laten verkoopen aan Saxenburg, bovengemelde extra vette Schapen, zynde uitgezocht en dus de aandacht waardig.

JACS. VILJOEN.
De heer J. WEGE, Afslager.

90 *Slagtossen,*
50 *Dito Koeijen,*
85 *Gedresseerde Trekossen, allen in eene uitmuntende konditie, (kleurspannen,)*

ZULLEN op den 30 dezer aan Eenzaamheid worden verkocht. Bovengem. Ossen zyn allen in het Distrikt Mooirivier, in het Zuurveld, ingekocht, en zy die voorleden jaar van den heer KRIGE Ossen hebben, zeggen nu by ondervinding dat dezelve alhier nog beter stand houden dan de alhier geteelde Ossen.—Een ieder die dus wat goeds wil hebben late deze kans niet voorby gaan.—Zy zyn met groote zorg opgebragt door den jongen heer WILLEM KRIGE.

A. P. DE VILLIERS.

Paarl, 16 Mei 1855.

PUBLIEKE VERKOOPING VAN
120 *Extra vette Slagt- Trek- en jonge Ossen.*

DE Ondergeteekende zullen op MAANDAG den 28 Mei, ter Plaatse van den Heer GABL HUGO, Waaihoek, aan Breederivier, publiek verkoopen bovengemeld getal extra vette Slagt, Trek en jonge Ossen, voor rekening van den Heer P. J. LE ROUX.

Worcester, 15 Mei 1855.
LAGUEREINE, BECK & MEIRING, Vendu-Adm.

212 *Gedresseerde Trek en jonge Ossen en Koeijen, in eene uitmuntende konditie,*

ZULLEN den 8ste Juny aanstaande, ter plaatse van den heer A. J. LOUW, Paarl Stokery, worden verkocht.—Zy zyn even gelyk de vorige Ossen in het Zuurveld ingekocht, en kunnen ten sterksten aanbevolen worden hier goed stand te zullen houden; opgebragt onder toeverzigt van den jongen heer W. KRIGE.

A. P. DE VILLIERS.

Paarl, 16 Mei 1855.

MUTUEEL

LEVENS ASSURANTIE GENOOTSCHAP

VAN DE

KAAP DE GOEDE HOOP.

Bedragen van Premiums, ontvangen van den aanvang, van 27 Mei 1845 tot 31 Mei 1854........	£73 557 11 1
Vorderingen op het Genootschap uithoofde van sterfgevallen, betaald..	£23 505 6 10
Winsten, veranderd in tegenwoordige betalingen, betaald........	£ 3 556 2 3
Bedragen van opgeloopen Fonds op 31 Mei 1854......	£52 120 6 6

Leden geadmitteerd, 788.

Directeuren:

De Heer JOHN FAIRBAIRN, Voorzitter,

De Hr. A. S. ROBERTSON	De Hr. E. EAGAR,
— THOS. ANSDELL	— C. D. BELL,
— W. BILLINGSLEY	— M. C. GIE,
— J. H. WICHT,	— H. C. JARVIS,

Curatoren.

De Heeren H. C. JARVIS, A. S. ROBERTSON en EDW. EAGAR.

Auditeuren,

De Heeren H. SOLOMON en J. C. SILBERBAUER.
Secretaris, de Heer E. THOMPSON.

Buiten Agenten.

Graham's-stad .. De Heer FRED. CARLISLE,
Port Elizabeth.. De Heer JAMES HALL,
Somerset....... De Heer G. E. JOSEPH,
Graaff-Reinet... De Heeren MEINTJES en DIXON
Beaufort....... De Heer C. PRITCHARD,
Worcester...... De Heer J. D HUGO.
Clanwilliam .... De Heer G. FOSTER,
George .... De Heer MICH. O'CONNELL,
Swellendam .... De Heeren BARRY & NEVEN,
Stellenbosch.... De Heer J. WEGE,
Uitenhage...... De Heer GEO. BREHM.
Cradock,....... De Heer J. E. NELSON,
Malmesbury, .. De Heer E. K. GREEN,

TABULAIR OVERZIGT VAN BYVOEGINGEN TOT POLISSEN.

Indien bekomen. In jaar van genootschap	Voor of op den 1 November.	oorspronkelyke Assurantie	Byvoegingen belegd.	Opgeloopen som op den 1 Juny 1850.
1	1845	£ 1000	£ 225 0 0	£ 2225 0 0
„	„	1500	168 15 0	1668 15 0
„	„	1000	112 10 0	1112 10 0
„	„	500	56 5 0	556 5 0
„	„	250	28 2 6	278 2 0
„	„	100	11 5 0	111 5 6

Openlegging van den voortgang van het Genootschap op den 31ste Mei van elk jaar, sedert deszelfs aanvang:

Jaar.	Getal Polissen.	Bedragen verassureerd	Jaarlyksche Inkomsten.	Opgeloopen Fonds.
1846	301	£ 147,200	£4674	£ 4214
1847	318	156 750	5216	6903
1848	4 2	211,150	6901	11875
1849	485	263,700	8314	19,116 15 7
1850	545	299,350	10,600	24.963
1851	608	332,500	11,500	30,271 12 2
1852	639	345 712	12 058	36 971 14 0
1853	659	363,112	13 284 16 11	41 912 19 0
1854	725	396,900	15 0 0	52,120 6 6

PREMIUM VOOR ASSURANTIEN VOOR £100

OP ENKELE LEVENS

VOOR DEN GEHEELEN LEEFTYD.

Ouderdom.	Premium. £ s. d.	Ouderdom.	Premium. £ s. d.
14	1 15 5	35	2 17 6
15	1 16 5	36	2 19 0
16	1 17 6	37	3 0 6
17	1 18 6	38	3 2 3
18	1 19 7	39	3 3 9
19	2 0 7	40	3 5 6
20	2 1 6	41	3 7 5
21	2 2 5	42	3 9 3
22	2 3 3	43	3 11 3
23	2 4 1	44	3 13 4
24	2 4 11	45	3 15 6
25	2 5 10	46	3 17 9
26	2 6 10	47	4 0 3
27	2 7 10	48	4 2 9
28	2 8 11	49	4 5 6
29	2 10 0	50	4 8 3
30	2 11 1	51	4 11 2
31	2 12 3	52	4 14 2
32	2 13 6	53	4 17 4
33	2 14 9	54	5 0 1
34	2 16 1	55	5 4 2

De Premiums zyn betaalbaar jaarlyks vooruit, of naar begeerte van den verassureerden half-jaarlyks, met een kleine verhooging van Schaal.

Daar dit een MUTUEEL ASSURANTIE GENOOTSCHAP is, worden de winsten niet, gelyk in maatschappyen van Eigenaren, onder de Deelhebbers en Assureerders verdeeld.—Het GEHEEL behoort aan de houders van Polissen

De winsten zullen verdeeld worden onder de houders van Polissen, op het einde van elke DRIE JAREN, en elk houder kan zyn Aandeel doen voegen by de som door hem verassureerd, of tot eene tegenwoordige betaling doen strekken, of doen aanwenden ter vermindering van toekomstige jaarlyksche premien door hem te betalen.

J. A. T. HORAK, Fung. Sec.

MORGEN.

PUBLIEKE VERKOOPING.

VAN VASTGOED.

Naby Montagu Brug.

DE Ondergeteekenden daartoe gelast door Mejufvrouw de Weduwe HENDRIK RUTGERS, zullen by publieke veiling laten Verkoopen, op de plaats,

OP MORGEN DEN 22 MEI 1855,

Ten 11 ure precies,

Zeker HUIS, PAKHUIS en ERF, met den belendenden Grond, gelegen aan Zoutrivier, over Montagu Brug.

Dit Eigendom is zeer geschikt voor een LOOIJERY, en zal altyd goede huur opbrengen, zoodat hetzelve kan worden aanbevolen aan Kapitalisten als een veilige en winstgevende belegging van Kapitaal.

Bonus zal gegeven worden.

Voor verdere byzonderheden, adres by

BLORE & BARTMAN.

Terzelfder tyd zullen worden verkocht, eenig Zout, Vaten, Balies, enz.

Publieke Verkooping

Op Vrydag, 25 Mei aanstaande,

ZULLEN de Ondergeteekenden ter plaatse Langefontein distrikt Riversdal, wyk Kafferkuilsrivier, voor rekening van den Heer THOMAS WILLIAM HIDE, publiek verkoopen, ½ Aandeel in bovengem. plaats Langefontein, met het halve regt in de fontein genaamd Bolfontein. Op hetzelve staat een nieuw van Kalksteen gebouwd Woonhuis, onder Rieten dak, meer dan 5 morgen gronds zyn omheind ter bezaaijing, en de plaats heeft overvloed van Water en is geschikt zoo wel ter bebouwing als voor allerlei soorten van Vee.

Voorts, Wagens, Ossen, Paarden, Aanteelbeesten, Meubelen, Negotie Goederen en wat meer ten dage der verkooping zal worden aangebragt.

OSTERLOH & REITZ, Vendu-Adm.

Vendu-Kantoor, Swellendam, 21 April 1855.

Executeurs Kamer.

PUBLIEKE VERKOOPING

VAN KOSTBAAR VASTGOED,

IN DE KAAPSTAD.

DE Directeuren van de Executeurs Kamer, behoorlyk geauthoriseerd, zullen doen verkoopen op

DINGSDAG DEN 29 DEZER,

Dat stevig gebouwd WOONHUIS, gelegen op den Hoek van de Bree en Walestraten, in de onmiddelyke nabyheid van het Boerenplein, het eigendom van den Heer F. C. VAN KOETSVELD DU CROCQ, waarin de APOTHEKERS NERING sedert de laatste 16 jaren met goed gevolg gedreven is geworden. Het Huis bevat 12 Kamers, insluitende Badkamer, Keuken, met Vuurplaat, Private Waterleiding, en alle andere vereischten voor eene respectabele woning.

ALSMEDE,

De Apotheek, met derzelver toestel.

Eene lyst van den inhoud zal ter inzage liggen aan het Kantoor van de Kamer, Walestraat, en by den heer VAN KOETSVELD.

De Verkooping van het Vastgoed zal ten 11 ure beginnen.

Bonus zal gegeven worden.

C. J. C. GIE, q.q., Sec. der Executeurs Kamer.

Publieke Verkooping,

VAN

KOSTBAAR VASTGOED, ENZ.,

MET LIBERAAL STRYKGELD EN BONUS.

In den Insolventen Boedel van RICHARD FORD, van de Kaapstad, Bouwmeester.

OP DONDERDAG den 7 Juny aanstaande, zal stellig aan den hoogsten bieder worden verkocht, het Vast en Losgoed tot opgemelden Boedel behoorende bestaande in:

1. Een WOONHUIS, gelegen achter de Stads Markt, in Sir Lowrystraat, bevattende 7 Kamers, Keuken, enz., met een NIEUW PAKHUIS, onlangs door den Insolvent gebouwd, behalve TWEE STUKKEN GROND daaraan gehecht, groot 128 kwadraat roeden en 129 dito voeten.

Dit Eigendom zoo geschikt zynde voor eenige Bezigheid, vereischt geene verdere aanbeveling aan Kapitalisten, enz.

2. HET LOSGOED, bestaande in mahony Tafels, dito Buffet, dito Toiletspiegel, Stoelen, Ledekanten en Beddegoed, Klee en Waschtafels, witte en blaauwe Borden, D. Z. Lepels, Karaffen, Kopjes en Schoteltjes, 24 deur Scharnieren, 168 stukken Cement, gedeelten van Ornamenten, Kruiwagens, 4 Cement Schildery Lysten, 1 kist bevattende Teekengereedschap, 1 zilveren Horologie, 1 Hollandsche Klok, 11 vaten bruine en witte Cement, enz.

De Verkooping van het Vastgoed zal ten 11 ure beginnen.

R. LE SUEUR, } Gez.
A. P. J. VAN DER POEL, } Curatoren.

Kaapstad, 15 Mei 1855.

GETROUWD te Stellenbosch, op den 7den Mei, in de Evangelisch Luthersche Kerk, door den Wel-Eerw. Heer J. L. PARISIUS, de heer DANIEL WEGE met jonge jufvr. MARIA ELIZABETH BRINK.

Bekendmaking.

OVERLEDEN in den nacht van den 16 dezer, na eene gelukkige Echtverbintenis van ruim 49 jaren, myn teedergeliefde Echtgenoot Dr. JAN VAN TUBBERGH, geboren te Amsterdam, oud 74 jaren en 9 maanden, wordende hiermede aan nabestaanden en vrienden kennisgegeven.

A. B. VAN TUBBERGH,
Geb. VAN NIEKERK.

Rozendaal, Palen, den 19 Mei, 1855.

Origineele Correspondentie.

DE INENTING.—Nademaal het eene ontegensprekelyke waarheid is, dat er in het dierlyke leven van den mensch en het dier eene betrekkelyke overeenkomst, zoo wel in den gezonden als in den zieken toestand van beiden naar den verschillenden aard en gesteldheid des schepsels gemodificeerd, heerscht, zoo is het ook waar, dat wy somtyds met nut geneesmiddelen aanwenden, die voor beiden, in grootere en kleinere hoeveelheden toegediend, zeer dienstig zyn.

By het lezen van de *Zuid-Afrikaan* van den 17de dezer, my herinnerende, dat men in de laatste helft van de vorige eeuw en naderhand by de zoogenaamde vee-pest van het rundvee in Holland de inënting, byzonder van het jongere vee, met gunstige gevolgen aangewend heeft, hetwelk ook in ons Afrika plaats gehad heeft, werd ik over zulks gedrongen, myne geliefde landgenooten op een middel opmerkzaam te maken, waardoor men in staat gesteld wordt, mogelyk met groot nut en zegen de inënting verder voort te zetten.

Daar nu in de voorgaande eeuw eenige geneesheeren op den inval gekomen zyn, de materie van de zoo verwoestende ja meest doodelyke kinderpokken met water verdund in te enten, waardoor in het algemeen eene minder doodelyke ja eene meer goedaardige pokken krankheid voortgebragt geworden is; is het, dunkt my, wel de moeite waard, dat men insgelyks het smet-stof van het zieke vee neme, om hetzelve, mogelyk met veel zuiver water genoegzaam verdund of verzwakt, inteënten, waardoor niet onwaarschynlyk het kwaadaardige en doodelyke des smetstofs verzacht wordt. In hope, dat het voorgestelde met eenen goeden uitslag moge bekroond worden, noeme ik my uw vriend

S. N. H VAN ZWEEL, M.D.

De Burger-wet.

DE BURGER-WET.—In de Wetgevende Vergadering, op ll. Woensdag, deed de Koloniale Secretaris, ten aanzien van de gevoelens van het Gouvernement, omtrent de noodzakelykheid voor eene burger-wet, de volgende verklaring:

"Ik wensch, zeide hy, aan dit Huis, en natuurlyk door hetzelve aan het publiek, de werkelyke positie van het Gouvernement en den Gouverneur optehelderen betrekkelyk het vraagstuk tot het daarstellen van eene burgermagt. Toen dit Huis byeenkwam, was de Gouverneur slechts drie maanden in de kolonie en gevoelde dat hy niet in staat was te zeggen welke byzondere ondersteuning van dien aard hy vereischte of welk soort van maatregel hy van oordeel was dat gepasseerd moest worden. Met betrekking tot zulk eenen maatregel als de organisatie van het volk tot deszelfs eigene verdediging meer byzonder, moet men zich herinneren dat een lid van dat Huis kennis gegeven had van zyn voornemen om een ontwerp tot dat einde voortestellen, hetwelk werkelyk reeds in de *Gazette* gepubliceerd was geworden, en terzelfder tyd scheen het waarschynlyk dat een edel lid van een ander Huis, weder eenen maatregel zou voorstellen welke in de vorige zitting in steek was gelaten, meer uit gebrek aan tyd om deszelfs byzonderheden te overwegen dan om eenige andere reden. De Gouverneur oordeelde het daarom best dat de heeren met hunne ondervinding en kennis aan de omstandigheden en de behoeften des lands, zelve de zaak zouden opvatten zonder zyne tusschenkomst, tenzy hy genoodzaakt werd tusschen beide te treden.—Hy gevoelde mede, dat hy in de zaak niet geheel en alleen kon worden voorgelicht door vroegere ondervinding, want de Gouverneur en Opperbevelhebber van de krygsmagt is nu in eene verschillende positie van al zyne voorgangers, zeer ten voordeele van de kolonie; van daar twyfelde hy wat het zyn pligt was voortestellen, indien hy al iets voorstelde. Hy gevoelde, dat het een ernstig ongeryf voor het volk dezer kolonie was van hunne woonsteden geroepen te worden, zonder aanzien van tyd of saizoen, en gevoerd naar het andere einde der kolonie. Hy gevoelde dat het misschien de minst bezuinigende wyze was om de kolonie te verdedigen, indien de middelen bestonden om dit op een andere wyze te doen. Hy gevoelde dat een schutsmuur op de grens staat opgerigt te worden, welke grootelyks zal worden versterkt door de nadere voorziening in deze zitting gemaakt voor de gewapende en rydende Policie-magt, dan welke er geen magt zyn kan van nuttiger aard in dat gedeelte des lands. Hy gevoelde dat de militaire magt van de kolonie en van Britsch Kafferland, welke, tot zulk einde, inderdaad de magt der kolonie is, nu dubbel of drie-dubbel is van hetgeen het voorheen in vredestyd geweest is. Dat, in byvoeging tot de Rydende Policie het Kaapsche Corps sterk in getal is, en in de keuze van deszelfs manschappen ook krachtdadiger dan voorheen.—Dat een of twee der grens-distrikten bevolkt is onder militair bezitregt, hetgeen niet missen kan dat gedeelte der kolonie te versterken. Dat het zyn voornemen was een aantal gepensioneerden intevoeren, die mede, bydragen zouden om de geheele grenslyn aanmerkelyk te versterken. Hy koesterde daarom de hoop dat de noodzakelykheid nimmer geboren mogt worden om de burgers uitteroepen, en hy verwachtte dat zulk een stelsel weldra op de grenzen gevestigd zou worden dat het voor hem onnoodig zou zyn, hetzy onder eene burger-wet of eenige andere wet, de burgers van het Westen te nopen of opteroepen om ter verdediging hunner medeonderdanen voorwaarts te trekken. Te gelyker tyd kon de Gouverneur niet dan gevoelen dat de magt om dit te doen een zeer belangryk element is, en dat indien het Parlement hem in die positie plaatste, hy zich daardoor des te sterker zou gevoelen, ofschoon hy nooit verpligt mogte zyn van de magt hem opgedragen, gebruik te maken. Dit is de reden dat geen maatregel op dit onderwerp door den Gouverneur is voorgedragen. Ik behoef niet te zeggen waarom de Gouverneur niet tusschen beide is getreden gedurende de discussie van den maatregel werkelyk voor het Parlement. Maar nu dat de vraag ontstaan is of het wenschelyk zy dat het Parlement zulk een maatregel passere, zeg ik onbeschroomd ja—om de ingezetenen in staat te stellen zich ten minste te organiseren ter bescherming van hunne eigene gedeelten der kolonie, zoodat, indien ongelukkig een oorlog uitbreekt, geen gedeelte van de grens onbezet gelaten worde door het voorwaarts rukken der militairen. De Gouverneur gevoelt dat al wie belast is met het bestier van militaire operaties op de grenzen, zeker behoorde te zyn, dat indien uit de eene of andere oorzaak, de vyand in staat mogt zyn doortebreken in den rug der magt in die operatien gebezigd, hy niet in staat behoorde te zyn door te dringen in een land volstrekt verdedigloos en geheel onbereid om aanval afteweren; en dat tenzy het gemoed hetwelk militaire operaties bestuurt vry is van die beduchtheid, het altyd in twyfel en aarzeling moet handelen, gestremd in onderneming, en bevreesd om voordeelen te ver door te zetten welke vroeger mogten behaald zyn. Indien het integendeel bekend is dat de ingezetenen van elke afdeeling der kolonie gewapend zyn, georganiseerd en bereid om hunne woonsteden te verdedigen, en dat indien zy in een gedeelte terug gedreven worden zy terug vallen op andere eveneens georganiseerd en bereid om hen te helpen, militaire operaties dan kunnen worden voortgezet met eene zekerheid dat de achterhoede in een volkomen staat van veiligheid is, en dat indien de wilden in het land dringen, zy eene magt gereed zullen vinden om hen weerstand te bieden, na te zetten en terug te dryven op de magt in hun front.—Zyne Excellentie is daarom van gevoelen, en hy verlangt het aan dit Huis bekend te maken, dat het minste dat het Parlement doen kon en behoorde te doen is een maatregel te passeren, om de ingezetenen in staat te stellen zich te organiseren ter verdediging van hun eigen gedeelte des lands. Bepaalt het, indien gy goedvindt, tot afdeelingen bepaalt het, indien gy goedvindt, tot Oostelyk en Westelyk; maar breekt niet op, zonder voorziening te maken voor zulk eene noodzakelyke organisatie.—Het is mede in een financieel oogpunt, aller belangrykst dit vraagstuk te beslissen; dat het niet zal afhangen van den wil van het Gouvernement, of van den wrevel of schraapzucht van eenig ligchaam burgers, welke de voorwaarden zyn waarop zy zullen ageren; dat, inderdaad, volle toebereidselen behoorden gemaakt te worden, toebereidselen betrekkelyk organisatie, toebereidselen betrekkelyk finantieele schikkingen, toebereidselen betrekkelyk de magt van het Gouvernement. Het ontwerp thans voor het Huis beschouwende, schynt het dat een zeer geringe verandering van een of twee secties het Huis in staat zal stellen, indien het aldus beslissen mogt, die beperking in den maatregel intevoeren. Het voordeel van deze plaatselyke organisatie zal verder dit zyn, dat ofschoon de verschillende ligchamen van burgers niet buiten hunne afdeelingen kunnen gebragt worden door eene acte van den Gouverneur, zy georganiseerd kunnen worden, en in beweging gesteld onder gezag van een afzonderlyke Acte van het Parlement; dat indien, ongelukkig, de kolonie de nederlaag mogte kryzen in eenig gevecht met de Kaffers, en het voor de veiligheid der kolonie noodzakelyk worden mogt de burgers uit hunne eigene afdeelingen te brengen, zy dan gereed, georganiseerd zullen zyn; en het zal voor het Parlement slechts noodig zyn den Gouverneur gezag te verleenen hen in beweging te stellen met zulke beperkingen of restricties als onder de omstandigheden van den nood, het raadzaam moge oordeelen.

24 Eerste Kwartier....... 1u. 16m. 's Morgens.

DE ZUID-AFRIKAAN.

Kaapstad, den 21 Mei 1855.

De tweede onder de "groote en voldoende oorzaken," aan welke het Verslag van het Committee op Opvoeding het verval toeschryft van het Gouvernements stelsel van opvoeding, luidt als volgt:—

"Aan groote ongenoegzaamheid in de superintendeerende machinerie van het stelsel, zynde de Superintendent Generaal de eenigste inspecteur van scholen, waarop men zich verlaten kan, die tevens dikwyls door het Gouvernement afgetrokken wordt tot andere bezigheden, als lid van verschillende Collegies, de pligten waarvan veel van zyn tyd moeten wegnemen, en dus de behoorlyke uitoefening van de pligten aan zyn eigen betrekking verbonden, moeten verhinderen,—terwyl de plaatselyke school-commissies, welke bestemd waren om hem te gemoet te komen in de onmogelykheid om over de scholen behoorlyk toezigt te houden, reeds lang hebben opgehouden te bestaan, zelfs in naam, in de meeste gedeelten der kolonie."

De kern hiervan is: het toezigt over al de publieke scholen in de kolonie rustte op een man, en de tyd van dien man werd besteed aan pligten tot zyn ambt niet behoorende, door het Gouvernement opgelegd. Indien dit naauwkeurig zy, staat de Superentendent Generaal van Opvoeding vry gesproken, en rust de blaam op het Gouvernement. Het kan wel betwyfeld worden of eenig individu, zelfs onbelast met vreemde pligten, berekend is voor de taak om zonder eenige plaatselyke hulp, krachtdadig toezigt te houden over al de publieke scholen der kolonie. Indien de plaatselyke school commissies bestemd waren om zyn onvermogen aantevullen, schynt dit eene grove dwaling te zyn, dat slechts nominale commissies met zulk eene belangryke taak belast zyn. Men zegt "dat zy hebben opgehouden in naam te bestaan." Dit is niet naauwkeurig, want zy pryken jaarlyks in den Almanak van den heer Van de Sandt. "Te zyn of niet te zyn," is by hun de vraag en wy gelooven inderdaad dat zy zich aan den uitgever van den Almanak verpligt zouden rekenen indien hy hen wilde opofferen aan die vergetelheid welke zy schynen te begeeren.—Als een gedeelte van het stelsel van toezigt zyn zy geheel nutteloos, indien het committee zoo ver kan gaan als om hun bestaan, *zelfs in naam*, te ontkennen.

3de oorzaak:—

"Aan gebrek aan eenige uitbreidende voorziening hoegenaamd in het stelsel, waardoor, in geval van noodzakelyk, eene nieuwe school konde worden opgerigt, zynde het over bekend, dat slechts een nieuwe Gouvernements School is daargesteld geworden, gedurende den geheelen tyd, dat het Herschel stelsel in werking is geweest—een tydperk van meer dan 15 jaren."

Hoe het gebrek aan meerder scholen, de krachtdadigheid kon hinderen van die welke werkelyk aan den gang waren, kunnen wy niet begrypen. De post—*Publieke Scholen*—op de Begrootingen voor 1843, vergelykende met de Schedule aan de Constitutie Ordonnantie gehecht, vinden wy eene vermeerdering van uitgaaf van £3,460 tot £4,100. Indien het stelsel niet omvattender geworden is, is het zeer zeker kostbaarder geworden tot een bedrag van £640 per jaar.

De 4de oorzaak beweert:—

"Gebrek aan eenig zelf-schikkend en wel begrepen beginsel in het stelsel, waardoor het zich kan voegen naar de verschillende omstandigheden van de verschillende localiteiten, en hulp aan alle verleenen, naar gelang der behoefte, in stede van, zoo als thans, voorziening te maken voor eenige weinige begunstigde plaatsen—het getal waarvan thans niet te veranderen schynt."

Het verschil tusschen deze oorzaak en die welke dezelve onmiddelyk vooraf gaat, is slechts in de bewoording.

De 5de oorzaak is meer ter zake, en luidt aldus:—

"Aan ongenoegzame geldelyke hulp en aan het gemis van eenige bepaling in het stelsel zelve, waardoor het meer en meer zich zelf zoude kunnen hebben onderhouden, zynde het bewezen dat jaren lang de vergunning van Gouvernements geld niet is vermeerderd geworden: terwyl aan den anderen kant de schikking dat geene betaling gevorderd zal worden voor de elementaire vakken van onderwys (waartoe alleen de vordering van het land tot hiertoe aanmerkelyk is geweest) alle hoop heeft uitgesloten op eene aanzienlyke inwendige of zelf aangebragte inkomst tot onderstand van het stelsel."

Dat de geldelyke onderstand ongenoegzaam is, is een feit, want elke school krygt omtrent £100, hetgeen zeker te min is voor de scholen om te ontvangen, maar waarschynlyk volkomen genoeg voor de Schatkist om te betalen. Wy erkennen dat de afwezigheid aan eene voorziening in het stelsel om het gedeeltelyk zelf-onderhoudend te maken, een radikaal gebrek is, en dat het eene opvallende dwaling is eerstbeginnend onderwys gratis te geven.

De 6de oorzaak wordt gezegd te zyn:—

"Ongenoegzame voorziening voor een hooger dan gewoon onderwys,—staande de gouvernements scholen in geen verband met eenig hooger opvoedings etablissement of collegiaat instituut, waar onderwys verder zou kunnen worden voortgezet dan men in de best ingerigte gouvernements scholen doen kan."

Wy denken niet, dat scholen buiten in eenige betrekking behoorden te staan tot Atheneums of Colleges in andere deelen der kolonie, en instede van dat hun werkking te beperkt is, hebben wy reden te gelooven, dat door te veel te beproeven voor de hoogere takken van opvoeding, de meer voorbereidende en meer algemeen nuttige vakken, te dikwyls verwaarloosd worden en hieraan wilden wy voornamelyk het verval toeschryven van het stelsel van Gouvernements Opvoeding. Er is in de Westelyke Provincie genoegzaam voorziening voor eene hoogere dan gewone opvoeding. Het volk in het Oosten zyn zeker geregtigd hun eigen Atheneum te Grahams-stad te hebben, indien zy de noodige fondsen willen byeen brengen; en er bestaat geen reden waarom het Parlement hen niet eenigen onderstand zou verleenen uit de schatkist, even als aan het Z. A. Atheneum. Maar, dat de scholen in de buiten-distrikten bloeijender zouden zyn en meer werkelyk goed zouden te weeg brengen, door in betrekking te worden gesteld met een Atheneum, hetzy in het Westen of in het Oosten, beschouwen wy eene ongegronde bewering. Wy zyn meer geneigd te denken, dat zulk eene schikking eene tegenovergestelde uitwerking zou hebben.

Terwyl wy het Committee eerlykheid van doel toekennen, kunnen wy niet nalaten onze overtuiging te uiten dat er kwaad, groot kwaad, opgesloten ligt in de voorstellen in die oorzaak vervat. Dat onderwyzers en leerlingen voor hunnen yver beloond behoorden te worden, is regt en billyk, maar beloont geen onderwyzer op eene wyze welke strekt om de waarde van private scholen gering te achten en de leerlingen te monopoliseeren door ouders voorslagen voor te houden, welke private onderwyzers niet in staat zyn aantebieden.

Om de betrekking van den hoofd-onderwyzer van eene school een bloot hulpmiddel te maken tot bevordering tot Gouvernements dienst, is zeer nadeelig voor de zaak van opvoeding. De bevordering aan een bekwamen onderwyzer voorgehouden is een herschenschim.—Men verheft hem niet, men vernedert hem, door hem een Klerk van het Vredegeregt of landelyken Magistraat te maken. Men stelt hem een valstrik en bedotting in den weg. Het zou strekken om al het talent van het vak van onderwys in de Gouvernements dienst te brengen, en de eervolle taak om het verstand van het aankomend geslacht te ontwikkelen, in de handen te laten van bloote onderhoorigen, aan de schoolkamer gekluisterd om dat zy voor iets anders onbekwaam zyn. Zelf de Superintendent Generaal van Opvoeding stond nimmer hooger in de openbare achting dan toen hy Professor in de Mathesis was aan het Z. A. Atheneum, en zyne verplaatsing door het Gouvernement uit die Instelling, heeft het een slag toegebragt van welken het tot heden niet bekomen is. Wat nu het "beloonen der leerlingen" betreft door Gouvernements betrekkingen, is het in den aard der zaak, dat vlyt zichzelve beloont. Laten Gouvernements betrekkingen open zyn voor allen, die de vereischte bekwaamheden bezitten om dezelve te bekleeden. Dat kandidaten zich onderwerpen moeten aan een onderzoek is volkomen regt, maar laat dat onderzoek onpartydig zyn, en indien een jongeling met eer voor zichzelve en ten genoege van bevoegde en onpartydige ondervragers dat onderzoek doorstaat, heeft het Gouvernement geen regt te vragen, waar hy uit de fontein van kennis gedronken heeft, dan of hy zyne bekwaamheid heeft opgedaan op eene publieke of private school, of op geene school hoegenaamd.—Waarom zou *hy* geschikter voor de publieke dienst worden geacht, wiens onderwyzer door een toelaag uit de schatkist onderhouden is, dan *hy* wiens onderwyzer, in het wel verdiend vertrouwen van de ouders der kinderen onder zyne zorg, de middelen gevonden heeft van een eerlyk bestaan? Indien het volk maar konde inzien tot welke uitgestrektheid Gouvernements patronage bedorven en bedervend is, zouden zy vastberaden vrywilligers (voluntaries) worden in de zaak van opvoeding.

Laatste Europisch Nieuws.—Met de "Nova Bella," van Rio, is Europisch nieuws, via Portugal, ontvangen tot tot 17 Maart. Van het strydtooneel in de Krim was er niets van aanbelang. Tot op den 4den Maart had er geen gevecht plaats gehad, en het gerucht dat er een treffen zou hebben plaats gehad waarin beide partyen zich overwinnaars verklaarden, en waarin de Russische Generaal Ostensacken zwaar zou zyn gewond, wordt in de 'Moniteur' stellig tegen gesproken.

Russische nieuwsbladen geven geene latere berigten van Sebastopol dan den 1 Maart. Op dien datum schryft Vorst Menschikoff, dat hy den vorigen nacht een nieuwe redoute heeft daargesteld in front der fortificatien aan den linker vleugel, welke de vyand vruchteloos poogde te beletten.

De "Pays" meldt dat dat gedeelte van Sebastopol, hetwelk gebouwd is op de zuidelyke hoogten, door het vuur der bondgenooten geslecht is, maar dat het gescut het lager gedeelte der stad, welke versperd is, niet bereiken kan.

Uit Besarabie waren nieuwe versterkingen naar de Krim gezonden. Behalve hunne strydkrachten te Perikop, hebben de Russen een kamp van 40,000 man te Eupatoria gevormd, om den Turken te beletten convooyen te onderscheppen. Te Simpheropol hebben zy 20,000 man; in de vesting Sebastopol 40,000; en het dal van Inkerman werd bewaakt door 30,000 man. Dit is volgens opgaaf van twee Russische officieren die uit Sebastopol gedeserteerd zyn.

Het Weener Congres, waarby de vertegenwoordigers van Engeland, Frankryk, Rusland, Turkye en Oostenryk tegenwoordig waren, was op den 15 Maart geopend. De Oostenryksche Minister had toen eene rede gehouden welke van eenen vredesgezinden aard was. Op den 12 Maart was het volgend telegraphisch berigt te Parys uit Weenen ontvangen: De zaakgelastigden der vyf mogendheden hebben, in de conferentie van gisteren avond, de vroeger bepaalde vier punten aangenomen als grondslag voor verdere onderhandelingen. Men zegt dat de keizer Napoleon niet naar de Krim zal gaan, afgeraden zynde door verschillende vorsten. Dit wordt echter tegen gesproken door de 'Presse' van 10 Maart.

Alexander II, had op den 3de Maart een manifest uitgevaardigd, de hoop uitdrukkende dat de Voorzienigheid hem in staat moge stellen den bloei en roem van Rusland te handhaven, en de inzigten en ontwerpen te verwezenlyken van zyne doorluchtige voorgangers Paul, Catharina, Alexander, en zynen zeer geliefden vader van onsterfelyke nagedachtenis. De Grootvorsten, broeders van den tegenwoordigen Keizer, waren te St. Petersburg van de Krim aangekomen.

Berigten van London tot den 15 Maart melden, dat Lord John Russell alleen zoo lang te Weenen zoude vertoeven als noodig zoude zyn om den grondslag te regelen van een algemeenen vrede. Hy zou zich met geene andere zaken inlaten, en voor Paaschen terug zyn.

Het Hollandsch Tooneelgezelschap *Door Yver Bloeit de Kunst*, heeft £15 bygedragen tot het Vaderlandslievend Fonds, als de vrucht van deszelfs eerste vertooning. "*Het Geheim*" en de "*Helleveeg*" zyn gekozen voor de volgende vertooning, welke binnen kort zal worden gegeven.

De Westelyke Burgers.—Te veel gewigt, zegt de *Frontier Times*, is door grens-leden gehecht aan het uitroepen (ter elfder ure,) in geval van nood, van het volk van de Westelyke Provincie ter verdediging van de grensdistrikten. De behandeling over het uitroepen van die menschen behoorde de aandacht van de Koloniale Wetgeving niet te hebben bezig gehouden gedurende den tyd van een uur—noch minder had dezelve aanleiding behooren te geven tot eenig kwaad gevoelen tusschen Oostelyke (dat is *grens*) en Westelyke Provincie leden. Wie kan er aan twyfelen dat in geval van eenen Kaffer-oorlog, of een ander Hottentotsche opstand, een burgermagt van de Kaapstad of uit de Westelyke Provincie gebragt, geheel nutteloos zou zyn? Oordeelende volgens de ondervinding van den oorlog van 1850—1—2, zou het zelfs meer dan nutteloos zyn eene burgermagt om den vyand te bevechten op de been te willen brengen, zelfs uit het Oostelyke Provincie distrikt Graaff-Reinet.

In den oorlog van 1846—7 waren de Westelyke Provincie burgers die Sir P. Maitland naar het front bragt niet alleen nutteloos maar een stellige overlast. Zy waren bykans een stremming voor het Commissariaats Departement. Voor al het goed dat zy deden, konden zy even goed te huis gebleven zyn. Zy kwamen slechts naar de grenzen om onvermydelyk ongemak en hardigheden te lyden en de lasteraars te worden van hunne grens-broederen. Wie weet niet dat al het kwaad van Kaffer-inval in de eerste drie weken wordt gedaan? Indien er onverwachts een brand mogt uitbreken in uwe woning, zou de kans om dezelve te redden eenigzins ver af zyn, indien gy de aankomst moet afwachten van brandspuiten, op eenen afstand van meer dan 500 mylen. Al hetgeen de frontier-districten van de Westelyke Provincie kunnen verwachten is geldelyke hulp om het land te beschermen, *gegeven in de gedaante van eene oorlogs belasting, zoo dikwerf de grens burgers* worden uitgeroepen. Op deze wyze en niet door *personeele dienst*, zullen zy best de grenzen der kolonie beschermen wanneer er een inval plaats vindt.

Fort Beaufort, 8 Mei.—Heden werd te Haddon, de hoeksteen gelegd van de eerste School van Nyverheid in Zuid-Afrika. Omtrent 200 Europeanen en omtrent 800 inboorlingen waren by die plegtigheid tegenwoordig.

Dr. Atherston, Sen.—De Grensbladen vermelden het overlyden van dezen zeer kundigen en geachten geneesheer, aan de gevolgen van het ongeluk dat hem een paar weken geleden was overgekomen.

Richmond, 6 Mei.—Wy hadden, zegt een berigt van daar, alhier op Dingsdag en Vrydag, een prachtige sneeuwval. De geheele stad en het omliggende land was als een wit laken.

Wetgevende Raad.

Vrydag, 18 Mei.—Niets van byzonder aanbelang werd heden door den Raad verrigt.

Men besloot de Afdeelings Raden Bill, door het ander Huis geämendeerd, op Maandag te overwegen.

Eenige rapporten en andere documenten werpen ter tafel gelegd, als ook eene petitie van 72 Hollandsche en Engelsche Katrivier Boeren tegen de Compensatie Bill.

Dank werd betuigd aan den heer Blancheton, den Franschen Consul, voor zyn statistiek werk over de kolonie, een exemplaar waarvan aan den Raad overgelegd was.

Geadjourneerd tot Maandag.

Wetgevende Vergadering.

Woensdag, 16 Mei.—De heer Pote diende eene petitie in van 522 inwoners van Grahamsstad tegen het verantwoordelyk bestuur.

De Bill op Afdeelings Raden werd in Committee overwogen, en de verschilende amendementen daarin gemaakt werden goedgekeurd. Dezelve werd gelast voor de derde maal te worden gelezen op Vrydag.

De Kol. Secretaris legde ter tafel alle documenten in verband met het bestuur van den Botanischen Tuin sedert 1848; alsmede rapport van den heer Calderwood en brief van den Hoofd-constabel van Britsch Kafferland op den staat van de Fingo locatien.

Het rapport van het Committee op het Nationaal Museum werd gelezen en gerefereerd aan het committee zittende op de Begrootingen.

Het Huis ging in Committee ter overweging van het rapport van het Committee op het Centrale Weg-Collegie, toen de volgende besluiten genomen werden, welke men besloot op aanstaande Vrydag in nadere overweging te nemen:—

1. Dat de tegenwoordige Weg Ordonnantie ongeschikt en gebrekkig is, en het stelsel in werking partydig en onregtvaardig, en dat gemelde wet herroepen en eene andere in derzelver plaats behoorde gesteld te worden.

2. Dat zoodanige nieuwe wet voorziening moet maken ter daarstelling in elke afdeeling der kolonie van een collegie van Commissarissen van publieke wegen, te bestaan uit den Civilen Commissaris als Voorzitter en—leden, van tyd tot tyd gekozen op dezelfde wyze als de Afdeelings Weg-Collegien nu gekozen worden; maar dat, indien de Bill ter daarstelling van afdeelings collegien, nu onder overweging van het Huis, wet worde, de gezegde Raden de Weg Collegies moeten zyn, zonder afzonderlyke speciale kiezing door de verponding-betalers.

3. Dat die Collegies of Raden de noodige publieke wegen in hunne respective afdeelingen moeten doen maken en onderhouden, en de zorg en het toezigt over dezelve moeten hebben, met magt om zoodanige ambtenaars aantestellen als noodig mogten zyn, en ook met magt om, met toestemming en goedkeuring van den Gouverneur, tollen op zoodanige wegen daartestellen en te heffen.

4. Dat de noodige fondsen ter daarstelling en reparatie van wegen, insluitende het salaris van ambtenaren en arbeiders in elke afdeeling, worden geheven door verponding door het Collegie van zoodanige afdeeling te worden gelegd op vastgoed daarin gelegen, door tollen te worden geheven als bovengemeld, en zoodanige jaarlyksche toelagen uit de algemeene schatkist, in evenredigheid tot het bedragen van verponding geheven, als het Parlement noodig oordeelen zal; en dat ter daarstelling van wegen over berg passen, het bouwen van bruggen en andere soortgelyke moeijelyke werken, speciale toelagen uit de algemeene schatkist kunnen worden verleend.

5. Dat elk collegie naauwkeurige en specifieke rekeningen van ontvangst en uitgaaf zal moeten houden volgens vorm door den Auditeur Generaal te worden geleverd; en op het einde van ieder half jaar zal hetzelve aan den Gouverneur overzenden een copy van zoodanige rekening voor de vorige zes maanden, gezamenlyk met een algemeen rapport van het werk gedurende dien tyd gedaan en van den staat der wegen in de afdeeling; en het zal ook jaarlyks aan den Gouverneur overzenden eene begrooting van waarschynlyke inkomsten en uitgaven voor het volgend jaar, aantoonende het bedragen tot onderstand vereischt uit de publieke inkomsten, ten einde hetzelve aan het Parlement te kunnen voorleggen.

6. Dat elk collegie, een weg-linie geadopteerd hebbende, dezelve moet verklaren door afkondiging in de *Gazette*; en wanneer het gebeuren mogte dat de collegies van twee of meer naburige afdeelingen niet overeen kunnen komen op den loop of rigting van eenig publieke weg welke gaan moet van de een naar of door de andere van zoodanige afdeelingen, zullen zy hun verschil aan den Gouverneur voorleggen, die den Landmeter Generaal, of eenig ander bevoegd persoon zal aanstellen, om de zaak te onderzoeken en daarop te rapporteren, en alsdan beslissen zal welke linie genomen zal worden; en de weg-collegies zullen verpligt zyn zoodanigen weg te maken, elk voor zoo ver als dezelve door deszelfs afdeeling loopt.

7. Dat de bandieten, hun bestier en tucht, geheel en al gelaten zullen worden ter beschikking en bestuur van den Gouverneur; maar wanneer hy eenige afzonderen zal om gebezigd te worden aan de wegen in eenige afdeeling, zal het weg-collegie van zoodanige afdeeling het toezigt hebben over hunnen arbeid, onderworpen aan 's Gouvernements instructien in dat opzigt.

8. Dat de Gouverneur een Commissie aanstelle om onderzoek te doen in de aangelegenheden van het Collegie, deszelfs baten en lasten, en daarop te rapporteren, ten einde het Parlement zal kunnen beslissen hoe dezelve te vereffenen.

9. Dat de nieuw opterigten Collegies elk respectivelyk de lasten en baten zal overnemen van het Afdeelings Collegie van deszelfs afdeeling.

Het Huis ging in Committee ter verdere overweging van de Supplementaire Begrootingen. De post £2665 voor Centraal Collegie salarissen werd terug getrokken. De post £5500 voor Wegen, Straten, enz. werd vermeerderd tot £7000. Nog £537 8 9 werd aan het Atheneum toegekend; alsmede een toelaag van £2000 aan den heer Borcherds, eene jaarwedde van £60 aan den heer De Wet en zyne vrouw, £652 als schadevergoeding aan post kontrakteurs voor verlies van paarden, en £450 voor een Nationaal Museum.

De Koloniale Secretaris en de Heeren Ziervogel en Watermeyer werden benoemd als een Committe om een Bill op deze Begrootingen te ontwerpen.

Geadjourneerd tot Vrydag.

Vrydag, 18 Mei.—De Afdeelings Raden Bill werd voor de derde maal gelezen en gepasseerd.

Petitien om pensioenen werden door den heer Fairbridge ingediend van de Weduwen Tennant en Crozier.

De Douane regulatie en de Heerenregt Bills werden gelast op Maandag voor de derde maal gelezen te worden, op welken dag ook de Buskruid en Shipping Masters Bills zullen worden overwogen.

De Bill ter vorming van Queen's Town in een Kiesafdeeling, werd verworpen; zynde het amendement van den heer Solomon, gesecondeerd door den heer Loedolff—"dat dezelve voor de tweede maal gelezen worde heden over zes maanden,"—aangenomen door eene meerderheid van 18 tegen 6.

De Supplementaire Begrootings Bill werd voor de eerste maal gelezen. Tweede lezing op Maandag.

Verschillende rapporten van Committees werden gelezen, en last gegeven dezelve te doen drukken.

De briefwisseling in verband met de zaak van den heer J. D. Freislich en eene opgaaf van kontanten in de Tresaurie op den 31 Dec. 1854, werden ter tafel gelegd.

Geadjourneerd tot Maandag (heden.)

Eenige zeer belangryke clausules van de nieuwe Magistraats Bill, boeiden de aandacht van de Wetgevende Vergadering, in Committee van het geheele Huis, op Maandag en Dingsdag avond. De heeren Solomon, Tancred, Arderne, Cawood, J. H. Brand, Krog, Fairbairn en Abercrombie verklaarden zich sterk tegen de voortduring der magt om corporeele straf toe te dienen, door eenigen Resident Magistraat hoegenaamd. Eenige hunner—de heeren Brand, Solomon en Tancred in het byzonder—wenschten te verstaan te geven, dat zy volgens beginsel; tegen de toediening van die straf waren door eenig gezag en de afschaffing daarvan door het Hooge Geregtshof zelfs aandrongen, als eene straf, welke vernederend was, welke nooit bevonden is geworden van uitwerking geweest te zyn, en welke in alle beschaafde landen stond afgeschaft worden. De Procureur Generaal, de heer Watermeyer, de heer Molteno, de heer Wiggins en de heer Loedolff, alhoewel ongenegen, dat dusdanige straf zoude worden toegediend, behalve in gevallen van een groven aard, argumenteerden ten voordeele van het aanhouden van de magt, door de bestaande wet gegeven, en eenigzins beperkt door de thans voorgestelde, in de handen der Resident Magistraten. By eene stemopname stonden de getallen gelyk, 11 voor en 11 tegen een amendement door den heer Solomon, in effect uit de 42 Sectie der Bill wegnemende al de woorden met betrekking tot corporeele straf. De heer Ziervogel, voorzitter van het Committee, ziende, dat de Spreker tegenwoordig was, verzocht dien heer, als het lid voor Stellenbosch, om in de kwestie te stemmen. Eenige woordenwisseling had plaats of het Committee geregtigd was den Spreker te verzoeken om te stemmen, daar de edele heer zich tot nu toe altyd had geabsenteerd, wanneer eenige stemopname in het committee plaats had, en die men wist, dat het gevoelen koesterde, dat het niet wenschelyk is, dat hy eenig deel zoude nemen in de verrigtingen van het Huis in Committee. Persoonlyk aangesproken zynde, zeide de Spreker, dat hy tegenwoordig was in het Committee alleen om gereed te zyn om den stoel van het Huis te aanvaarden, wanneer het Committee verlangde te rapporteeren, maar dat hy zich niet beschouwde eenig deel te nemen in de beraadslagingen van het Committee. De voorzitter gaf dus zyne beslissende stem tegen het amendement van den heer Solomon.

Een amendement door den heer Wiggins voorgesteld, werd voorgedragen, namelyk, dat niemand corporeele straf zoude ontvangen behalve voor de tweede of nadere overtredingen; hetwelk werd aangenomen door eene meerderheid van een, zynde de getallen respectivelyk 11 en 10.

Op den tweeden van bovengemelde dagen, werd de bepaling aangenomen, dat de tweede en nadere overtreding, waarvoor de magistraat corporeele straf zal mogen toekennen, moet plaats gehad hebben binnen twee jaren na de eerste overtuiging.

Eene belangryke clausule werd naderhand het onderwerp van behandeling, een voorstel namelyk, om eene soort van jurisdictie aan Resident Magistraten te geven van zelfs meerdere uitgestrektheid, dan beoogd was in de reeds overwogen bepalingen, waar de gevangene de misdaad erkende, waarvan hy beschuldigd was. Dit werd door den Procureur Generaal ondersteund, die zeide, dat het dikwyls waarschynlyk was een gevangene, genegen zyne schuld te erkennen, van veel voorafgaande gevangenis te bevryden, alvorens hy teregtgesteld werd, en dat hy last had van den Gouverneur te zeggen, dat een diergelyk beginsel goed gewerkt had in Nieuw Zeeland. Het Committee echter, betoonde zoo veel tegenzin tegen de clausule, dat de Procureur Generaal de vryheid verzocht dezelve in te trekken. Dezelve werd tegengesproken door den heer Watermeyer, den heer Wiggins, den heer Loedolff, den heer Cawood en den heer Fairbairn, hoofdzakelyk op grond van het gevaar van onregtvaardigheid, om tegen onkundige personen opgaven of voorgewende erkentenissen door henzelve gemaakt, te bezigen, in vele gevallen in eene taal aangeteekend, welke de beschuldigde persoon niet verstaat.

De clausule, volgens welke de aanteekeningen van alle crimineele zaken, straffen inhoudende, boven eene bepaalde uitgestrektheid, geregeld door den Magistraat naar de Kaapstad moeten worden overgezonden ter examinatie van de regters van het Hooge Geregtshof, verkreeg de warmste goedkeuring van het Committee.

De volgende clausule, waarop discussie plaats vond, was, die omtrent het protest van non-betaling van promessen onder het bedragen van £40 of zoodanige als welke onder de jurisdictie van magistraten kwamen. De heer Porter zeide, dat hy het best had geoordeeld, na eene suggestie van het edel lid van Albert (den heer Meintjes) om uit de clausule wegtenemen de betaling waaronder een fee van drie shillings en zes pence gebragt kan worden ten laste van den gedaagden voor notarieele kosten; en eene andere in de plaats te stellen, hierop neerkomende, dat billyke reiskosten zouden worden toegekend voor het presenteeren van een wissel door eenigen getuige, in plaats van een Notaris, voor eenigen afstand meer dan drie mylen van de plaats van betaling. Dit werd door het Committee gebragt tot twee mylen.

De heer Loedolff, met betrekking tot de bediening van den "Bode" van de Magistraats Hoven, zinspeelde op de fees en kosten thans toegekend aan de personen, die dienst verrigtende, vooral in geval van verkoopingen in executie, als veel te hoog zynde, en gaf aan de hand dat het Speciale Committee, thans de Schedule van dit Wets ontwerp overwegende, deszelfs aandacht zoude vestigen op het behoorlyk bedragen dezer fees, en ook op de kwestie, of het niet wenschelyk ware, dat beambten, door wier handen zoo veel eigendom noodwendig moet passeeren, de behoorlyke zekerheid aan het Gouvernement moesten geven.

De overige clausules van het Wets-ontwerp werden vervolgens gelezen en goedgekeurd, en de Voorzitter rapporteerde de amendementen.

Op Dingsdag deed de heer Fairbairn een voorstel, waarvan hy gisteren had kennis gegeven, tot een adres aan den Gouverneur, door eene deputatie, verzoekende onderrigt te worden of hy de magt in hem gevestigd door de wet voldoende beschouwt tot verdediging van de kolonie tegen inval door de inlandsche stammen, en gaf andermaal de redenen op waarom hy dit voorstel deed.

De heer Molteno meende, dat geene genoegzame reden was gegeven voor het voorgesteld adres. Hy beschouwde het als eene zeer buitengewone en ongewone stap ter aanneming. De Gouverneur, by het openen van deze zitting van het Parlement, had een lange aanspraak gemaakt, waarin hy in het onderwerp getreden was, zoo ver als het hem noodig scheen, en wanneer Zyne Excellentie gevoeld had, dat zyne magt ontoereikende was, was het zyn pligt geweest hen daarvan te onderrigten. Men moet het dus aannemen, dat hy volle magt daartoe had, en daardoor zoude een onbehoorlyk voorbeeld worden daargesteld. Tenzy dus eenige betere reden, worden aangevoerd, zoude hy tegen het voorstel stemmen.

De heer Solomon was volkomen eens met de inzigten juist te kennen gegeven. Hy was het eens, dat wanneer het Gouvernement geene genoegzame magt had, hetzelve daarom vragen zoude, en hy dacht niet, dat het Huis eenig regt had, om des Gouverneur's gevoelen te gaan vragen over eene zaak van regt, waaromtrent men eenig narigt konde ontvangen, indien vereischt, van den Procureur Generaal. Op deze gronden moest hy zich verzetten tegen het voorstel, daar geene voldoende reden was gegeven om van den gewonen weg aftewyken.

De heer Loedolff konde het doel van dit voorstel niet begrypen. Den vorigen avond was het door het edel lid van Swellendam, zoowel als door het edel lid van Graaff-Reinet en een ander edel lid in het regt ervaren, gezegd dat de bestaande wet voldoende genoeg was, om de burgers te noodzaken uittetrekken. Indien dit het geval ware, tot wat nut zoude het zyn des Gouverneur's gevoelen te vragen.

De heer Wiggins verzocht eene andere suggestie te geven. Als opperbevelhebber der magt had de Gouverneur het regt om krygswet uittevaardigen.

Dr. Tancred.—Neen, neen.

De heer Hartman.—Ja, ja.

De heer Wiggins, wanneer de Gouverneur het wil, kan hy morgen de krygswet proclameeren. (Neen, neen; ja, ja.) Het was geen geschreeuw en gezegde, neen, neen, dat hem bevredigen zoude. Wat ook edele heeren mogten zeggen, zoo kan er geen twyfel deswegens bestaan; en terwyl de Gouverneur deze magt heeft om krygswet te proclameeren, heeft hy al de magt welke dit Huis immer hem zoude kunnen verleenen.

De heer Krog wenschte te weten, byaldien krygswet werd geproclameerd, wat er dan worden zoude van de civile wet? Konden beide te gelyk van kracht zyn?

De heer Pote zeide, dat zy sedert eenige jaren tezamen in de Oostelyke distrikten hadden bestaan: sedert dat krygswet door Sir Harry Smith aldaar was geproclameerd.

De heer Krog, vermeende, dat het vraagstuk nimmer was op de proef gesteld geworden.

De heer Pote zeide, beproefd of niet, de daadzaak bestaat jaren lang. Hy meende het van aanbelang, dat het Huis de vraag in dit voorstel vervat aan het Gouvernement deed, en hy was verwonderd te zien, dat de edele heeren, die in de minderheid waren omtrent de burger-wet, daartegen waren. Hy had veeleer van het edel lid van Beaufort verwacht, dat hy hetzelve zoude hebben ondersteund, opdat hy grond zoude hebben te zeggen, dat deze maatregel onnoodig was: maar zyne tegenkanting by deze gelegenheid bewees, dat zyn doel alleen was, om alles tegen te staan, strekkende om voorziening te maken voor de veiligheid der Oostelyke Provincie.—("Orde, orde.")

De heer Molteno verzocht orde.

De Spreker zeide dat het edel lid geene beweegredenen moest toeschryven.

De heer Pote had geene bedoeling het edel lid te beledigen, maar de zaak was, dat hy zich vastberaden gekant had tegen elk voorstel ter bescherming van de grens. Het kwam hem (den heer Pote) voor, dat de Gouverneur de magt hem toegeschreven, niet had, omdat hy in zyne openings-rede eene duidelyke zinspeling had gemaakt, dat het Parlement eene burger-wet zoude passeeren: en het was eene daadzaak, dat Sir Piregrine Maitland gedrongen was eene Ordonnantie te maken, om de volvoering van burger pligt aantedringen, omdat het Uitvoerend Bewind alstoen meende, dat de oude wet de burgers oproepende, eene doode letter was, welke Ordonnantie na 12 maanden vervielen.

Dr. Abercrombie was ten voordeele van het voorstel. Hy meende dat zulk eene vraag zeer gepast zoude kunnen gedaan worden. Er kon geen twyfel bestaan, omtrent de noodzakelykheid van eene burger-magt, en het was zeer duidelyk, in zoo verre de pogingen van dit Huis betrokken waren, niets in deze zitting zoude gedaan worden. Het edel lid voor Swellendam had hen niet gelaten, zonder eene reden te geven, want hy zeide, dat er groote twyfel bestond onder hen die wel het best onderrigt moesten zyn of de magt van den Gouverneur onder de bestaande wet hem in staat zoude stellen, de noodige maatregelen te nemen ter verdediging van de kolonie, by een inval door de inlandsche stammen. Het was van het grootste belang dat het Huis deswegens naauwkeurig onderrigt worde.

De heer Cawood stemde volkomen in met het voorstel van het edel lid van Swellendam. Hy beschouwde, dat men het regt had de positie te weten, waarin het Huis stond ter opzigte van wetgeving op dit vraagstuk. Hy geloofde dat de algemeene indruk in de kolonie was, dat de oude wet niet van kracht was.

De heer Ziervogel zeide, dat men aan de hand had gegeven het gevoelen van den Prokureur Generaal te vragen, maar een ieder wist, dat men nog geen verantwoordelyk Gouvernement had bekomen, en dat zulk een gevoelen slechts beschouwd konde worden als dat van een individu; terwyl een antwoord van den Gouverneur afdoende zoude zyn op het onderwerp.

De heer Bowker was het volkomen eens omtrent de gepastheid van dit voorstel. Hy meende, dat de vrede van de kolonie op een wankelenden grond steunde, en het was het algemeen gevoelen op de grens, dat zonder eene burgerwet alle andere maatregelen te gronde moesten gaan. Het bleek, dat er weinig kans bestond, om in deze zitting eene burger-wet gepasseerd te krygen, want er was eene minderheid, vastbesloten hebbende, om den maatregel te verydelen, en dezelve zoude waarschynlyk slagen. Dit was niets nieuws: hetzelfde was gedaan door eene minderheid in de Oranjerivier Souvereiniteit, en elk voorstel ten nutte van de grens was altyd verniétigd geworden door eene minderheid in de Kaapstad. Om tot de kwestie terug te keeren. Daar de Oostelyke ingezetenen de verdediging niet konden verkrygen, welke zy verlangden, en welke zy niet missen konden, was het zeer wenschelyk van den Gouverneur een antwoord op deze vraag te bekomen, ten einde het land weten moge wat men verwachten kan wanneer een oorlog mogt uitbreken. Hy twyfelde niet of de Gouverneur had de magt—maar was hy bereid dezelve uitteoefenen? Hy (de heer Bowker) geloofde niet dat hy bereid was, maar met eene juiste kennis van hunne positie, zouden eenige middelen beraamd kunnen worden, om de moeijelykheid aftewenden. Hy verwachtte, dat in den volgenden zomer dezelfde rusteloosheid onder de inlandsche stammen zoude bestaan, welke voorleden jaar zoo veel onrust had veroorzaakt. Wat hem aanging, hy zoude naar Queen's Town distrikt terugkeeren, waar hy nuttiger konde zyn dan hier. Aldaar houden de volkplanters hun land onder de burger voorwaarde, dat zy voor hetzelve moeten vechten (hoor, hoor.) Wat ook op de grens gebeuren mogt, zoude hy er voor instaan, dat de menschen van Queen's Town niet alleen hun leven maar ook hunne losse goederen zullen behouden; hunne huizen konden zy verliezen, maar zy zouden al het overige redden. Maar wee dat gedeelte van de kolonie, hetwelk de middelen van zelfverdediging niet by der hand heeft. Hy zeide dit om hen te waarschuwen, want het gevaar was niet voorby, maar nog dreigende.—(Hoor, hoor.)

De heer Jarvis keurde het af, dat het Huis zulk eene vraag aan den Gouverneur voorstelle, want wanneer Zyne Excellentie gevoelde, dat hy geene genoegzame magt had, zoude het zyn pligt geweest zyn zich tot het Parlement te vervoegen. Het was niet te veronderstellen, dat de Gouverneur stil zoude zitten, wetende dat de kolonie bloot stond om zonder bescherming gelaten te worden tegen zulk een verschrikkelyke ramp, zonder dat hy zyne denkbeelden bekend maakt aan de vertegenwoordigers van het volk.

De heer Watson zoude stemmen tegen het voorstel, want het was een geheel nieuwe stap in het Huis, en hy begreep zulks niet. Hy twyfelde niet, dat de Gouverneur de magt had, om krygswet te proclameeren, en de burgers op te roepen;—men zoude hem even goed eene vraag kunnen voorstellen omtrent spoorwegen. Hy zoude zich dus tegen het voorstel verzetten, als zonder voorbeeld en ongepast.

De heer Arderne zoude zekerlyk voor dit voorstel zyn, want dit punt was met zooveel duisterheid omgeven, dat byna eenige weg beter was dan te blyven zoo als zy waren. Het kwam hem voor, dat de Gouverneur niet dacht, dat hy voldoende magt had, want in zyne openings rede had hy gezegd: "Ik moet het ook aan uwe wysheid overlaten, om zoodanige voorziening te maken voor de verdediging der kolonie door eene burger-magt, als gy mogt dienstig oordeelen!" Wanneer zy zoodanigen magt ter beschikking van het Gouvernement stelt, zal het trachten de magt aldus hem toevertrouwd op zulk eene wyze uit te oefenen, als het best de veiligheid van het volk van het land kan verzekeren zonder zich op eene kwellende of onnoodige wyze in te laten met hunne belangen of bezigheden. De vraag, echter, was, byaldien geene zoodanige voorziening door het Parlement worde gemaakt, of de Gouverneur de magt had om de burgers op te roepen om de kolonie in geval van inval te beschermen. Hy herinnerde, dat in 1836 dit regt in het Hooge Geregtshof betwist is geworden door den heer Dreyer; hy herinnerde zich de byzonderheden niet, maar hy meende, dat de zaak ten voordeele van den heer Dreyer is uitgewezen.

De heer Solomon zeide, dit ontstond daaruit, dat men de stemming had gedaan, alvorens des Gouverneurs handteekening was bekomen; de verrigtingen werden dus voor onwettig verklaard.

De heer Molteno stelde als een amendement voor, dat in plaats van een adres aan Zyne Excellentie den Gouverneur, de vraag morgen aan den Procureur Generaal gedaan worde. Hy beweerde, dat, dewyl de Gouverneur niet om meerdere magt by dit Huis aanzoek had gedaan, het verpligt was daaruit af te leiden, dat hy die van hetzelve niet verlangde. De uitdrukking uit de aanspraak van Zyne Excellentie gelezen, vattede hy in een algemeenen zin op, als te kennen gevende, dat hy van al hetgeen het Huis ter zyner beschikking mogt stellen, het beste gebruik zoude maken. Er konde niets tegen zyn om de vraag aan den Procureur Generaal te doen.

De heer Solomon was zoowel tegen het voorstel als tegen het amendement. De Gouverneur had in zyne aanspraak de maatregelen aan de hand gegeven, welke hy noodig meende te zyn voor de verdediging van de kolonie, en verwachte blykbaar, dat het huis zekere middelen tot dat einde zoude voorzien. Maar dat het Huis, in plaats van die middelen te verschaffen, den Gouverneur zoude gaan vragen of hy sterk genoeg was zonder dezelve, was onconstitutioneel en onbillyk.

De heer Loedolff zeide, dat het Huis gegeven had, wat de Gouverneur gevraagd had. Zyne Excellentie had een Bill ingezonden voor Grens-policie, en de noodige voorziening was tot dat einde gemaakt.

De heer Wiggins beschouwde, dat men geen grooter satire konde passeren op den Gouverneur, dan door dit voorstel aan te nemen. Zyne Excellentie had hetzelve te kennen gegeven, dat wanneer het Huis, in deszelfs wysheid, het noodig vond, om eene burger-wet te verordenen, hy dezelve tot een geschikt einde zoude aanwenden, en dus hing alles van de vraag af, of het Huis de voorkeur gaf aan een dwang burger-magt. Hy nu geloofde, dat het onmogelyk zoude zyn zulk eene wet aan te dringen. Hy zoude ongaarne een geest opgewekt willen zien van lydelyken tegenstand, of hetgeen hy als een Britsch onderdaan zeer innig betreuren zoude, van activen tegenstand; maar geene dwang verordening van dezen aard konde welslagen. Een publiek blad, de *Commercial Advertiser*, had de minderheid op dit onderwerp aangevallen, en er was naauwelyks eenige naam slechter dan een andere, welke niet op dezelve was toegepast geworden, wegens den weg, welke dezelve zich ten pligt rekende inteslaan. Als een van de elf gevoelde hy, dat hy zich op begins l tegen de Bill had verzet. Zy zyn beschreven geworden als mannen van Gotham, en alles dat verachtelyk was, in de publieke bladen, maar wanneer zy naar hunne constituenten terug keeren, geloofde hy, dat men vinden zoude, dat hoewel zy de minderheid in dat Huis uitmaakten, zy in eene verbazende meerderheid zouden zyn in de buiten-distrikten.

De heer Molteno trok zyn amendement in, en de heer Fairbairn geantwoord hebbende, werd het voorstel gedaan, en viel te gronde, zynde de stemmen:—

Voor 15. De heeren Abercrombie, Arderne, Barry, Bowker, Bowker, Cawood, Fairbairn, Grisbrook, Hartman, Laws, Pote, Sheppersen, Stretch; stemopnemers, de heeren Ziervogel en Watermeyer.

Tegen 16. De heeren Biccard, Bosman, Darnell, Duckett, Jarvis, Krog, Loedolff, Maynard, Solomon, Steytler, Villiers, Watson, Wehmeyer, Wiggins; stemopnemers de heeren Molteno en Tancred.

THE ZUID-AFRIKAAN.

Cape Town, May 21, 1855.

THE second among "the great and sufficient causes" to which the Report of the Education Committee traces the decline of the system of Government Education is worded as follows:—

"Great insufficiency in the superintending machinery of the system, the Superintendent-General being the only reliable inspector of schools, who, too, is often drawn away by Government to other engagements, as Member of various boards, the duties of which must consume much of his time, and thereby interfere with the proper discharge of the duties attaching to his own office,—while the local school commissions, which were intended to supplement his inability properly to supervise the schools, have long since ceased to exist, even in name, in many parts of the Colony."

The substance of this is: the superintendence of all public schools in the Colony devolved on one man, and that man's time was taken up by duties foreign to his office, imposed by Government. If that is correct, the Superintendent-General of Education stands exonerated, and the blame attaches to Government. It may well be questioned whether any individual, even unencumbered with extraneous duties, is equal to the task of efficiently superintending, unaided by any local agency, all the public schools of the Colony. If the local school commissions were intended to supplement his inability, it appears to be an enormous mistake, that merely nominal commissioners have been entrusted with so important a charge. It is said that "they have ceased to exist even in name." This is not correct, for they are annually paraded, in Mr. VAN DE SANDT's Almanac. "To be or not to be" is the question with them, and we really believe that they would feel obliged to the Editor of the Almanac if he would consign them to that oblivion which they seem to court. As part of the superintending machinery they must be utterly useless, if the Committee can go so far as to deny their existence *even in name*.

3rd Reason:—

"Want of any expansive provision whatever in the system, by which, where a necessity arose, a new school could be erected, it being very notable that only one additional Government school has been established during the whole time that the Herschel scheme has been in operation, a period of more than 15 years."

How the absence of additional schools could impair the efficiency of those that were in actual operation, we do not profess to understand. Comparing the item *Public schools* on the Estimates for 1843, with the schedule attached to the Constitution Ordinance, we find an increase of expenditure from £3460 to £4100. If the system has not become more expansive, it has clearly become more expensive by £640 a-year.

The 4th Reason alleges:—

"Want of any self-adapting and well understood principle in the system, by which it might accommodate itself to the varying circumstances of the different localities, and furnish help to all according to the need, instead of supplying, as at present, provision for a few favored places, the number of which seems unalterable at present."

The difference between this reason and that which next precedes it, is only in the wording.

The 5th Reason is more to the purpose and runs thus:—

"To insufficient pecuniary aid, and to the want of any provision in the system itself, by which it might have become more and more self-supporting, it being the fact that for years no increase of the government money grant has been made; while, on the other hand, the arrangement that no fees shall be charged for the elementary branches of education for which alone the demand of the country has hitherto been considerable, has precluded all hope of any significant natural or self-derived revenue in support of the system."

That the pecuniary aid is insufficient is a fact, for each school gets about £100, which is certainly too little for the schools to receive, but probably quite enough for the Treasury to bestow. We grant that the want of a provision in the system to make it partially self-supporting is a radical defect, and that it was a notable mistake to offer elementary education gratis.

The 6th Reason is stated to be:—

"Insufficient provision for a higher than common education, the existing government schools being related to no superior educational establishment or collegiate institution, where instruction might be carried much further than the scope of operation in the best conducted government schools could reach."

We do not think that schools in the country ought to stand in any relation to colleges in other parts of the Colony, and far from their "scope of operation" being too limited, we have reason to believe, that by attempting too much for the higher branches of education, the more elementary and more generally useful attainments are too often neglected, and to this we would mainly trace the decline of the System of Government Education. There is in the Western Province sufficient provision for a higher than common education. The people in the East are surely at liberty to have a College of their own at Grahamstown, if they will subscribe the necessary funds; and there is no reason why Parliament should not grant them some aid from the Treasury as it does to the S. A. College. But that the schools in the country districts would be more thriving and more productive of substantial good by being put in relation to a College, whether in the East or in the West, appears to us an unfounded assumption. We are more inclined to think that such an arrangement would have a contrary tendency.

Of all the reasons alleged by the Committee, the 7th and last appears to us the least tenable. It speaks of "an unwise isolation of the School system from the general public service of the country, there being no arrangement in the existing system whereby either teachers or taught may be rewarded for their diligence, labour, or high attainments by promotion to new or higher appointments in the general public service."

While we give the Committee credit for honesty of purpose, we cannot refrain from stating our conviction, that there is mischief, complicated mischief, in the suggestions embodied in this reason. That teachers and taught should be rewarded for their diligence is fair and equitable; but do not reward a teacher in a manner that degrades his profession, nor the taught in a manner that tends to depreciate private schools and monopolise the learners, by holding out inducements to parents, which private teachers have it not in their power to offer. To make the situation of the headmaster of a school a mere steppingstone to promotion in the Government service, is highly injurious to the cause of education. The promotion held out to a talented teacher is a fallacy. It is not raising, it is degrading him, to make him a Clerk of the Peace or a Rural Magistrate. It is putting a snare and a delusion in his way. It would tend to draft all the talent of the teaching profession into the Government service, and leave the honorable and important task of training the minds of the rising generation in the hands of mere underlings, condemned to the labors of the school room, because they are unfit for anything else. The Superintendent General of Education himself never stood higher in public opinion than when he was Professor of Mathematics at the South African College, and his removal by government from that Institution struck it a blow, from which it has not recovered to this day. Now, as regards "rewarding the taught" by Government appointments, it is in the nature of things that diligence rewards itself. Let Government situations be open to all that are eminently possessed of the requisite abilities to fill them. That aspirants should be subjected to an examination, is perfectly right, but let that examination be impartial, and if a young man passes with credit to himself and with satisfaction to competent and impartial examiners, Government has no right to ask at what source he has drunk from the fountain of knowledge, or whether he has picked up his information at a public or at a private school, or at no school whatever. Why should *he* be supposed fitter for the public service, whose teacher has been maintained by a grant from the treasury, than *he* whose instructor has found in the well earned confidence of the parents of his charge the means of an honest independence? If the people could but see to what extent Government patronage is corrupt and corrupting, they would become determined voluntaries in the cause of education.

LATEST EUROPEAN NEWS.—By the *Nova Belle*, from Rio, European News to the 17th March has been received via Portugal. The following appears in the Rio *Journal of Commerce* of 18th April:—

The Portuguese steamer, *Maria II.*, arrived yesterday from Lisbon; her dates were March 23. From the theatre of war in the Crimea, there is nothing of importance, the last news from the camp at Sebastopol which had reached Paris was to the 4th March. No attack had been made, but it continued to be asserted that within a few days the allies would attempt an assault. On the 12th there was a report in Paris, that there had been a serious encounter between the belligerent parties, in which the Russian General Ostensacken, was seriously wounded, and that both besieged and besiegers declared themselves victorious. The *Moniteur* of the 5th, giving news from Sebastopol up to the 4th, denies this rumor, and states that in the Crimea no remarkable event had taken place.

The papers from St. Petersburgh do not publish news from Sebastopol later than the first of March; on that date Prince Menschikoff communicates that the night before he had erected a new redoubt in front of that which had been previously constructed on the left of the fortification; the enemy, he states, sought to impede the works, but was not able to do so. The *Telegraph* announces that Vice-Admiral Bruat wrote on the 7th, from the bay of Kamiesch, that in the evening they would receive intelligence at Sebastopol of the death of the Czar Nicholas.

The *Pays* announces that part of Sebastopol on the south, which was built on the heights, had been razed by the fire of the allies, but that the guns cannot reach the Lower part of the city, which is barricaded.

From Bess-Arabia, new re-inforcements had marched for the Crimea. Besides their forces at Perikop, the Russians have made an encampment of 40,000 men at Eupatoria to prevent the Turks from intercepting convoys. In Simpheropol they have 20,000 men; in the fortress of Sebastopol 40,000; and the valley of Ink rmann, strongly entrenched, was guarded by 30,000 men. From the forces of Sebastopol two Russian officers had deserted to the allied camp, by whom these numbers were given.

From Paris, our dates are to the 17th March. On the 16th, opened the Congress of Vienna, at which the Representatives of England, France, Russia, Turkey and Austria, were present. Count Buol, the minister of this last power, made a long speech, the tenor of which was pacific; as it appears that the conference will last only about a week, public anxiety will, in a short time, be relieved; opinions vary much as to the probable result of the conference. On the 12th March, the following telegraphic communication was received at Paris, from Vienna. The Plenipotentiaries of the five powers, have accepted at the conference held last night, the four points before taken, as the basis of negociations. It is said that the Emperor Napoleon will not leave for the Crimea, having been dissuaded by several sovereigns.

The *Presse* of the 10th, however, states that the projected departure of the Emperor had not in any way changed. Alexander II. had issued a manifesto on the 3rd of March announcing his hope that he would be permitted by Providence to keep Russia in a state of prosperity and glory, and to realise the views and designs of "our illustrious predecessors Paul, Catherine, Alexander, and our much loved father of immortal memory."

The Grand Dukes, brothers of the present Czar, had arrived at St. Petersburgh from the Crimea.

Dates from London are to the 15th. In the House of Lords on the 15th, Earl Granville announced that Lord John Russell would only remain in Vienna for such time as would be necessary to regulate the basis of a general peace. He would not meddle with any other affairs, and would be on his return at the latest by Easter.

The Dutch Amateur Theatrical Company has subscribed £15, out of the proceeds of their last performance, towards the Patriotic Fund. The pieces selected for a second performance, which will shortly take place, are, "Het Geheim" and the "Hellevelig."

BURGHER LAW.—Too much importance, says the *Frontier Times*, has be n attached by frontier members of the calling out (at the eleventh hour) in case of need, of the Western Province people for the defence of the frontier districts. The discussion on the calling out of these people ought not to have occupied the attention of the colonial legislature during the space of one hour,—still less ought it to have occasioned any unwholesome feeling between Eastern (that is, *frontier*) and Western Province members. Who can doubt that in the event of a Kafir war, or a renewed Hottentot rebellion, a burgher force drawn from Cape Town or the Western Province would be utterly useless? Judging from the experience of the war of 1850-1-2, it would even be worse than useless to attempt to raise a burgher force to fight the enemy, even from the Eastern Province district of Graaff-Reinet! And in the war of 1846-7, the Western Province burghers whom Sir Peregrine Maitland brought to the frontier were not only useless, but they were a positive encumbrance. They were almost a drag chain upon the commissariat department. For all the good they did, they might as well have stopped at home. They only came to the frontier to suffer unavoidable discomfort and hardships, and become the slanderers of their frontier brethren. Who does not know that all the mischief of Kafir invasion is done in the first two or three weeks of outbreak? If a fire should suddenly take place on your premises, the chance of saving them would be rather remote, if you had to await the arrival of firemen who lived some five hundred miles off. All that the frontier districts can expect from the Western Province is pecuniary aid towards defending the country, *levied in the shape of a war tax, whenever the frontier burghers are called out*. In this way, and not by personal service, will they best protect the borders of the colony when invaded.

FORT BEAUFORT, 9TH MAY.—This day was laid at Healdon the first foundation stone of the first industrial school established in South Africa; it turned out a very fine day; I think about 200 Europeans were present and over 800 natives, 6 wagons, 2 carriages, many on horseback from Fort Beaufort and Alice, several walking from the first named place, a distance of about 6 miles. It was an interesting ceremony, performed by the Civil Commissioner of Fort Beaufort, who addressed the English present and afterwards the natives on the importance of the institution, observing how thankful we ought to be that, whilst England was engaged in warfare to help the weak against the strong, to put down tyranny, she could yet at the same time provide the means and endeavor to improve the natives of this country, which he hoped would be realized in their civilization and lead them to eternal happiness, after which the Rev. J. Ayliff gave a concise address on the design of the institution, and said that it was that day exactly 20 years since the Fingoes crossed the Kei River and became free men. On the stone was engraved V.R., Sir George Grey, 1855. When the ceremony was concluded a verse of the national anthem was sung in the Kafir language, and three hearty cheers were given for the Queen, three for the Governor Sir George Grey, and three for the Civil Commissioner, after which an excellent cold collation, which had been prepared, was devoured with zest, having good appetites, some not having breakfasted.—*Frontier Times.*

Dr. Atheristone is no more. He departed this life on Saturday afternoon, about 4 o'clock, on the same day of the week and about the same hour in which, just a fortnight ago, the sad accident occurred, which has resulted in his death. The shock of this mournful calamity is the more keenly felt as it was sudden and unexpected. On the morning of Saturday, having passed a good night, he felt better, and was in better spirits than he had been since his illness. And for the first time confident hopes of his recovery had been entertained, only the more painfully to be dashed aside. The immediate cause of death was spasm of the heart, brought on by spinal injury. He had had several similar attacks, and had all along watched with anxiety, but with perfect composure and that professional skill for which he was so eminent, the minutest symptoms of his disease. And even in the firm grasp of death and writhing in agony he called out for those remedies which he knew alone could help him in the extremity of his need and which were instantly supplied. But in a few moments he gasped out with his dying lips that all was over—the disease roughly trampled out the vital spark, and a dull, cold mass of inanimate clay was all that remained of one who for more than a quarter of a century of frontier life had been the brightest ornament of his profession; the man of taste, of science and of literature; the kind husband, the affectionate parent, the constant friend, the patriotic citizen, and general philanthropist. The decrees of God are unsearchable. To any community in the world the loss of such a member would be heavily deplored, but here it will be mourned by all as one that is public and irretrievable. His remains were interred yesterday afternoon, and were followed by his Excellency the Commander of the forces, and staff, officers in garrison, civil authorities, and the inhabitants of the city, all anxious to offer the last sad tribute of respect to the memory of the dead, whilst all the stores and shops were closed in keeping with the mournful occasion. No special invitations had been sent, and if anything but time could subdue or soften the grief of those who have most cause to grieve, it would be their grateful appreciation of the spontaneous and profound sympathy with their bereavement and the common loss, which all classes have shown not only by mingling in the funeral train, but by constant and anxious enquiry until hope was extinguished by death. He was 61 years of age. His physical and mental vigour was unabated, and had it pleased Providence to have allowed him to run his natural course, he would have yet been spared for many years. But it is all over, and nothing remains but to bow with calm submission to the will of Him, whose stern st decrees are hidden mercies and who purifies the hearts of his creatures by affliction.—*C. F. Times.*

RICHMOND, MAY 6.—We had a magnificent fall of snow here on Thursday and Friday last. The whole town and surrounding country was a perfectly white sheet. Snowballs were thrown about the streets the whole day of Friday, and large lumps rolled together of a prodigious size, quite a novelty to those who had never before witnessed a snow storm..... There are six criminal cases from this place to be tried at the ensuing Circuit at Graaff-Reinet.—1 for culpable homicide, 1 storebreaking and theft, 1 for stealing 21 sheep, and the others, I believe are trifling cases. It is said here on good authority that our acting Magistrate, Mr. O'Reilly, was offered the magistracy of Hope Town, but does not proceed to that distant place. Some wishes here now that he is appointed to that rising place, Middleburg. The inhabitants here regret losing him, and have testified this in a memorial to the Governor. As he has been a clerk of the Peace and an Attorney for so many years, he ought to be highly qualified for the bench. He has given great satisfaction at Richmond at all events."—*C. F. Times.*

LEGISLATIVE COUNCIL.

FRIDAY, MAY 18.—Nothing of any particular interest was transacted by the Council this day.

The Divisional Councils Bill, amended by the Assembly, was ordered to be considered on Monday.

Some reports were brought up and papers laid upon the table, and a petition read from 72 Dutch and English farmers in the Kat River, against the Compensation Bill.

Thanks were expressed to Mr. Blanchcton, the French Consul, for his statistical work on the colony, a copy of which had been presented to the Council.

Adjurned till Monday.

HOUSE OF ASSEMBLY.

WEDNESDAY, MAY 16.—Mr. Pote presented a petition from 522 inhabitants of Graham's Town against responsible government.

The House went into Committee for the further consideration of the Estimates. Mr. Watermeyer having been voted into the chair, Mr. Fairbairn moved, that the chairman do now report progress, which was done accordingly.

The Divisional Councils Bill was then considered in committee, when some further amendments were agreed to. The Bill was ordered to be read a third time on Friday.

The Col. Secretary laid upon the table all papers relating to the management of the Botanic Garden since 1848; also report of Mr. Calderwood and letter of the chief constable of British Kafraria on the state of the Fingo locations.

The report of the committee on the National Museum was read and referred to the committee sitting on the Estimates.

The European Labor Bill, concurred in by the Council, was brought up by messengers from that House.

The Administration of Justice Bill, the Kat River Compensation Bill, and the Association Incorporation Bill, to all of which the Assembly had concurred, where sent up to the Council by messengers from the Assembly. The Labor Bill was also certified as correct and returned at the same time.

The House went into Committee for the consideration of the report of the Committee on the Central Road Board, when the following resolutions were adopted, and ordered to be considered by the House on Friday next:

1. That the present Road Ordinance is unsuitable and defective, and the system in operation partial and unjust, and that the said law ought to be repealed, and a new law enacted.

2. That *such new law must provide* that there be established in each Divison of the Colony a Board of Commissioners of Public Roads, to consist of the Civil Commissioner as Chairman, and Members, elected from time to time, in the same manner as the Divisonal Road Boards are now elected, but that if the Bill for creating Divisional Councils, now under consideration of the House, become law, the said Councils must be the Road Boards, without separate special election by the ratepayers.

3. That those Boards or Councils must cause the necessary Public Roads in their respective Divisions to be constructed and kept in repair, and must have the charge and superintendence of the same, with power to appoint such officers under them as may be necessary, and with power also to establish Tolls and levy Toll Rates on such Roads, with the concurrence and approbation of the Governor.

4. That the requisite funds for the construction and repair of Roads, including the pay of officers and labourers in each division, be obtained by assessments to be made by the board of such Division on the landed property situated therein, by the Toll Rates to be levied as aforesaid, and such annual grants from the public Treasury, in proportion to the amount of assessments levied as parliament shall deem meet; and that for the formation of Roads over mountain passes, the erection of Bridges, and other similar difficult works, special grants from the public Treasury may be made.

5. That each Board shall keep correct and specific Accounts of its receipts and expenditure according to the forms to be furnished by the Auditor-General; and shall at the close of each half year, transmit to the Governor a copy of such Account for the previous six months, together with a General Report of the work done during that period, and of the state of the Roads in the Division; and shall also annually transmit to the Governor an estimate of its probable Revenue and Expenditure for the ensuing year, showing the amount required from the Public Treasury in aid, in order that the same may be submitted to Parliament.

That each Board shall, whenever it has adopted a line of Public Road, declare the same by Public Notice in the *Gazette*; and whenever it shall happen that the Boards of two or more adjacent Divisions cannot agree upon the course or line of any Public Road that must lead from the one to or through the other of such Divisions, they shall submit their differences to the Governor, who shall appoint the Surveyor-General, or some other competent person, to inquire into and report upon the subject, and shall then decide what line must be adopted; and the Road Boards shall then be obliged to make such Road, each for so far as it passes through its Division.

7. That the convicts, their training and discipline, shall be left entirely to the disposal and direction of the Governor; but whenever he shall assign any to be employed on the Roads in any Division, the Road Board of such Division shall have the directions of their labour, subject to the Governor's instructions in that respect.

8. That the Governor do appoint a Commission to inquire into the affairs of the present Central Road Board, its assets and liabilities, and to report thereon, in order that Parliament may decide how the same shall be settled.

9. That the new Boards to be created shall each respectively take over the assets and liabilities of the present Divisional Road Board of its Division.

The House again went into Committee for the further consideration of the supplementary Estimates. The item £2665 for Central Board salaries was withdrawn. The item £5,500 for roads, streets, &c. was increased to £7000. An additional grant of £537 8 9 to the college was allowed, as also a grant of £2000 to Mr. Borcherds, and an annual allowance of £60 to Mr. de Wet and his wife. £652 were allowed as an indemnity to mail contractors for loss of horses, and £450 for a National Museum.

The Col. Secretary and Messrs. Ziervogel and Watermeyer were appointed a committee to draft a Bill on these Estimates.

Adjourned till Friday.

FRIDAY, MAY 18.—The Divisional Councils Bill was read a third time and passed.

Petitions for pensions were presented by Mr. Fairbridge from the widows H. Tennant and R. Crozier.

The reports of the Committees on Steam communication, Botanic Garden, Public Gaols and Camp Ground, were read and ordered to be printed.

Leave was given to the committee on the Schedules to the magistrates Bill to sit on Saturday, and to the committees on Customs' papers and local Libraries to sit on Monday.

The Col. Secretary laid on the table correspondence relating to the case of Mr. J. D. Freislich, and return of cash in the Treasury on 31st Dec. 1854.

The amendments to the customs' regulation Bill were considered and adopted, and the Bill was ordered to be read a third time on Monday.

The report of the Committee on Table Bay was adopted, as were also the resolutions on the operations of the Central Road Board.

The Gunpowder Bill, amended in Committee was ordered to be considered on Monday.

Messages were received from the Council, transmitting the Labor Bill, Justice Bill, Kat River Compensation and Association Bills—all passed by both Houses. Also a message stating that the Council had appointed three Commissioners to confer on the resolution for the revision of Orders in Council, &c., and requesting the Assembly also to appoint some of its members for the same object.

The report of the Committee on Railroads was considered in Committee, to which leave was given to sit again on Wednesday.

The Bill for the appointment of Shipping Masters, amended in Committee, was ordered to be reported and considered, with the amendments, on Monday.

The Transfer Duty Bill was ordered to be read a third time on Monday.

The Bill for constituting Queen's Town an electoral Division, was thrown out, Mr. Solomon's motion, seconded by Mr. Loedolff, that it be read this day six months, having been carried, on a divison, by a majority of 18 against 6.

The Supplementary Estimate Bill was read a first time, and ordered to be read a second time on Monday.

Adjourned.

HOUSE OF ASSEMBLY.

Some very important clauses of the new Magistrates' Judicial Bill received the attention of the Assembly, in committee of the whole House, on Monday and Tuesday night. Messrs. Solomon, Tancred, Arderne, Cawood, J. H. Brand, Krog, Fairbairn, and Abercrombie expressed themselves as warmly opposed to the continuance of the power to inflict corporal punishment, on the part of any Resident Magistrate whatever. Some of them,—Messrs. Brand, Solomon, and Tancred in particular,—wished to be understood as objecting, on principle, to the infliction of that form of punishment by any authority; and as advocating its discontinuance even by the Supreme Court, as a punishment which was degrading, which had been never found effectual, and which was now being discontinued in all civilized countries. The Attorney-General, Mr. Watermeyer, Mr. Molteno, Mr. Wiggins, and Mr. Loedolff, although unwilling that such a punishment should be inflicted except in very gross cases, argued in favor of the retention of the power given by the existing law, and somewhat limited by that now proposed, in the hands of the Resident Magistrates. On the division, the numbers were equal, 11 for, and 11 against an amendment by Mr. Solomon, removing in effect, from the 42nd section of the bill, all the words having reference to corporal punishment. Mr. Ziervogel, the chairman of the committee, observing that the Speaker was present, whereupon called on that gentleman, as the member for Stellenbosch, to vote on the question. Some discussion ensued as to whether the committee was entitled to require the Speaker to vote, as the hon. gentleman had hitherto always absented himself when any division took place in committee, and was known to hold the opinion that it was undesirable that he should take any part in proceedings of the House in committee. Being personally appealed to, the Speaker said that he was present in the committee merely for the purpose of being prepared to take the chair of the House where the committee desired to report, but that he did not consider himself as taking any part in the committee's deliberations. The chairman thereupon gave his casting vote against Mr. Solomon's amendment.

An amendment moved by Mr. Wiggins was then put, to the effect that no person should receive corporal punishment except for second or subsequent offences;—which was carried by a majority of *one*,—the numbers being respectively 11 and 10.

On the second of the above days, the provision was agreed to, that the second or subsequent offence, for which the magistrate should be allowed to inflict corporal punishment, should have taken place within two years of the former conviction.

An important clause became thereafter the subject of consideration,—a proposition, namely, to give a species of jurisdiction to Resident Magistrates, in cases of an even higher magnitude than contemplated by the provisions already considered,—where the prisoner confessed the crime with which he was charged. This was supported by the Attorney-General, who stated that it was likely sometimes to save a prisoner, willing to confess his guilt, from much previous confinement, while awaiting trial: and that he had the Governor's authority for saying that a similar principle had worked well in New Zealand. The Committee, however, showed so much aversion to the clause, that the Attorney-General asked leave to withdraw it. It was opposed by Mr. Watermeyer, Mr. Wiggins, Mr. Loedolff, Mr. Cawood and Mr. Fairbairn, chiefly on the ground of the danger of injustice, from employing against ignorant persons statements or alleged confessions made by themselves, recorded in many cases in a language which the accused person did not understand.

The clause, under which the second record of all criminal cases involving punishment beyond a specified extent were to be regularly forwarded by the Magistrate to Cape Town, for the examination of the Judges of the Supreme Court, received the warm approval of the committee.

The next clause on which discussion took place was that relating to the protest for non payment of promissory notes under the amount of £40; or such as fell within the jurisdiction of magistrates.—Mr. Porter stated that he had thought it best, after a suggestion from the hon. member for Albert, (Mr. Meintjes), to remove from the clause the provision under which a fee of three shillings and sixpence was to be chargeable against defendants for notarial expenses; and to substitute another, to the effect that reasonable travelling expenses should be allowed for the presentation of a bill, by any witness, in the stead of a notary, at any distance beyond three miles from the place of payment. This was reduced to two miles by the committee.

Mr. Loedolff, with reference to the office of the "Messenger" of the Magistrates' Court, alluded to the fees and charges at present allowed to the persons performing that office, especially in the case of sales in execution, as too high; and suggested that the Special Committee, now considering the Schedule of this bill, should give their attention to the proper amount of these fees, and likewise to the question whether it was not desirable that functionaries, through whose hands so much property necessarily must pass, ought to be required to give security to Government.

The remaining clauses of the bill were then read and agreed to; and the chairman reported the amendments.

On Tuesday Mr. Fairbairn brought forward the motion of which he had given notice yesterday, for an Address to the Governor, by deputation, requesting to be informed whether he considers the powers vested in him by law sufficient for the defence of the colony from invasion by the native tribes; and again stated his reasons for making this motion.

Mr. Molteno thought that no sufficient reason had been given for the proposed Address. He regarded it as a most extraordinary and unusual step to adopt. The Governor, in opening this session of Parliament, had made a lengthy address, in which he entered into this subject as far as to him seemed necessary, and if His Excellency had felt that his powers were insufficient, it was his duty to have informed them of this fact. It must, therefore, be asserted that he had full powers for the purpose, and this would be a very improper precedent to establish. Unless, therefore, some better reason were assigned, he would oppose the motion.

Mr. Solomon quite concurred in the views just expressed. He agreed that if the Government had not sufficient powers they would have asked for them, and he did not think that House had any right to go and ask the Governor's opinion upon a matter of law, respecting which they might receive any information they required from the Attorney-General. On these grounds he must oppose the motion, no sufficient reason having been given for departing from the ordinary course.

Mr Loedolff could not understand the object of this motion. They had been told the other night by the hon. member for Swellendam, as well as by the hon. member for Graaff-Reinet, and another hon. member learned in the law, that the existing law was quite sufficient to force the burghers to go out. If this were the case what would be the use of asking the Governor's opinion?

Mr. Wiggins begged to make another suggestion. As Commander-in-Chief of the forces, the Governor had a right to promulgate martial law.

Dr. Tancred.—No, no.

Mr. Hartman.—Yes, yes.

Mr. Wiggins.—If the Governor wishes, he may proclaim martial law to-morrow morning. (No, no; yes, yes.) It was not clamour and saying no, no, that would satisfy him. Whatever hon. gentlemen might say, there could be no doubt of the fact; and while the Governor had this power of proclaiming martial law, he had all the powers that ever could be granted to him by this House.

Mr. Krog wished to know if martial law were proclaimed, what would become of the civil law? Could both be in force together?

Mr. Pote said, they had existed together for several years in the Eastern districts; ever since Martial Law had been established there by Sir Harry Smith.

Mr. Krog believed the question had never been tried.

Mr. Pote said, tried or not, the fact had been so for years. He thought it of importance that the House should ask the government the question proposed in this motion, and it was surprising to him to see it opposed by hon. members who were in the minority on the Burgher Bill. He should hardly have expected the hon. member for Beaufort to have supported it in order that he might have a ground for saying that that measure is unnecessary; but his opposition on this occasion showed that his object was only to oppose everything tending to provide for the safety of the Eastern Province ("order, order").

Mr. Molteno rose to order.

Mr. Speaker said the hon. member must not ascribe motives.

Mr. Pote did not mean to offend the hon. member, but the fact was that he had maintained the most determined opposition throughout to every proposal for the protection of the frontier. It occurred to him (Mr. Pote) that the Governor had not the power referred to, because in his opening speech he made a distinct allusion to the Parliament passing a Burgher Law; and it was a fact that Sir Peregrine Maitland was compelled to pass an Ordinance to compel the performance of Burgher duty, in consequence of the Executive then thinking that the old law for calling out the Burghers was a dead letter, which Ordinance expired at the end of twelve months.

Dr. Abercrombie was in favor of the motion. He thought such an inquiry might be made with strict propriety. There could be no doubt as to the necessity for a Burgher force, and it was pretty evident that as far as the efforts of this House were concerned, nothing would be done this session. The hon. member for Swellendam had not left them without a reason, for he stated that serious doubts existed among those likely to be best informed as to whether the powers of the Governor under the existing law would enable him to take measures necessary for the defence of the colony, in case of invasion by the native tribes. It was of the greatest importance that the House should be distinctly informed on this subject.

Mr. Cawood quite concurred with the motion of the hon. member for Swellendam. He considered that they had a right to know the position in which the House stood in regard to legislation on this question. He believed the general impression throughout the colony was that the old law was not in force.

Mr. Ziervogel said it had been suggested to obtain the opinion of the Attorney-General, but they all knew that they had not yet got Responsible Government, and that such an opinion could not be regarded as that of an individual; whereas an answer from the Governor would be conclusive upon the subject.

Mr. Bowker quite agreed as to the propriety of this motion. He believed that the peace of the colony was on a very precarious foundation, and it was the general opinion on the frontier that without a Burgher Law all other measures would fall to the ground. It appeared that there was little chance of their seeing a Burgher Law passed this session, for there was a minority determined to frustrate the measure, and they would probably succeed. This was not new; the same thing had been done by a minority on the Orange River Sovereignty, and every proposal for the good of the Frontier had always been ruined by a minority in Cape Town. (Question.) To return to the question. As the Eastern inhabitants could not get the defence which they wanted, and which they could not do without, it was most desirable to obtain an answer to this question from the Governor, in order that the country might know what might be expected in the event of war breaking out. He had no doubt that the Governor had the power,—but was he ready to exercise it? He (Mr. Bowker) did not believe he was, but with a distinct knowledge of their position some means might be devised to stave off the difficulty. He fully expected that next summer there would be the same restlessness of the native tribes that had caused so much alarm last year. For his part, he would go back to the Queen's Town District, where he could be more useful than here. There the settlers hold their lands on the burgher tenure, that they must fight for them (hear, hear.) Whatever might happen on the frontier, he could answer for it, that the Queen's Town people would not only save their lives but their moveable property; their houses they would lose, but they would save all the rest. But woe betide that part of the colony that has not at hand the means of self-defence. He said this to raise the voice of warning, for the danger was not past, but still impending (hear, hear.)

Mr. Jarvis disapproved of the House putting such a question to the Governor; for if His Excellency felt that

he had not sufficient powers, it would have been his duty to come to Parliament for them. It could not be supposed that the Governor would sit quiet, knowing that the colony was liable to be exposed unprotected to such a dreadful calamity, without making his ideas known to the representatives of the people.

Mr. Watson would vote against this motion, for it was quite a new start in that House, and he did not understand it. He had no doubt that the Governor had power to proclaim martial law, and to call out the Burghers;—they might as well ask him a question about railroads. He would, therefore, oppose the motion, as unprecedented and improper.

Mr. Arderne would certainly vote for this motion, for the subject was involved in so much obscurity that almost any course was better than remaining as they were. It appeared to him that the Governor dit not think he had sufficient powers, for in his opening speech he said "I must also leave it to your wisdom to make such provision for the defence of the colony by a Burgher Force as you may judge most prudent." If you place such a force at the disposal of the Government, it will endeavour to exercise the powers thus confided to it in such a manner as may best secure the safety of the people of the country without interfering vexatiously or unnecessarily with their interests or pursuits. The question, however, was, whether in the event of no such provision being made by Parliament, the Governor had power to call out the burghers to defend the colony in case of invasion. He recollected that in 1836 this right was disputed in the Supreme Court by Mr. Dreyer; he did not remember the particulars, but he believed the court decided in Mr. Dreyer's favour.

Mr. Solomon said, that arose from the ballot having been taken before the Governor's signature was obtained; the proceedings were consequently held to have been illegal.

Mr. Molteno moved as an amendment that instead of an Address to His Excellency the Governor, the question be put to the Attorney-General to-morrow. He maintained that from the Governor not coming and asking for additional powers from that House, they were bound to infer that he did not require them. The passage read from His Excellency's speech he took in a general sense, as saying that anything the House might place at his disposal he would make the best use of. There would be no objection, however, to putting the question to the Attorney-General.

Mr. Solomon objected to both the motion and the amendment. The Governor in his speech had suggested the measures which he considered necessary for the defence of the colony, and evidently expected that the House would provide certain means for the purpose. But for the House, instead of providing those means, to go and ask the Governor whether he was strong enough without them, was unconstitutional and unreasonable.

Mr. Loedolff said, what the Governor had asked for, the House had given. His Excellency sent down a bill for Border Police, and the necessary provision was made for that service.

Mr. Wiggins considered that they could not pass a greater satire on the Governor than to pass this motion. His Excellency had informed them that if they, in their wisdom, considered it necessary to enact a Burgher Law, he would apply it to a proper purpose, and therefore the whole hinged the question whether the House preferred a compulsory burgher force. Now he believed that it would be impossible to enforce such a law. He hoped not to see excited a spirit of passive resistance, or what, as a British subject, he would most deeply deplore, active resistance; but no compulsory enactment of this nature could be successful. A public journal, the *Commercial Advertiser*, had assailed the minority on this subject, and there was scarcely any name worse than another that had not been applied to them for the course they had felt it their duty to pursue. As one of the eleven, he felt that he had opposed the bill on principle. They had been described as men of Gotham, and everything else that was contemptible, in the public prints, but when they returned to their constituents he believed it would be found that although they were a minority in that House, they would be in an immense majority in the country districts.

Mr. Molteno withdrew his amendment, and Mr. Fairbairn having replied, the motion was put and lost; the votes being:—

Ayes, 15.—Messrs. Abercrombie, Arderne, Barry, Bowker, Bowker, Cawood, Fairbairn, Grisbrook, Hartman, Laws, Pote, Shepperson, Stretch; tellers, Messrs. Ziervogel and Watermeyer.

Noes, 16.—Messrs. Biccard, Bosman, Darnell, Duckitt, Jarvis, Kroon, Loedolff, Maynard, Solomon, Steytler, Villiers, Watson, Wehmeyer, Wiggins; tellers, Messrs. Molteno and Tancred.—*Advertiser and Mail.*

THE BURGHER LAW.—During the discussion in the House of Assembly, on Wednesday last, the Col.-Secretary made the following statement of the Governor's views on this subject:—

It is customary in the Imperial Parliament to allow some latitude to Ministers of the Crown, on the occasion of moving that the House go into committee of supply; and I hope this House will allow me similar indulgence while I offer a few remarks to its notice. A discussion, sir, took place yesterday, on a very important matter, and the hon. member for Swellendam then expressed his regret that no member of the Government rose to give an opinion on the subject under consideration. I was not, nor was any of my colleagues, prepared to rise at that time, because we were desirous of knowing the opinion of this House upon the proposition of the hon. member for Swellendam; but the House having decided not to make that inquiry of the Governor, and the Government members in the House not having been prepared to make any statement upon the subject, it is now due to the wishes of so large a body as the minority on that occasion, that they should, as far as possible, be met by the Government affording such information as may tend to satisfy them. I wish to explain to this House, and of course to the public through this House, the actual position of the Government and the Governor in reference to the question of establishing a Burgher Force. The Governor, when this House met, had been but three months in the colony, and felt that he was not in a position to say what particular support of this nature he required, or what description of measure he considered ought to be passed. With regard to such a measure as the organization of the people for their own defence more particularly, it must be remembered that one member of this House had given notice of his intention to propose a bill for that purpose, which had already been actually printed in the *Gazette*, and at the same time it seemed probable that an hon. member of another House would re-introduce a measure which seemed to have dropped in the previous session more from a want of time to consider the details of it than from any other reason. The Governor therefore thought it best that the houses with their experience and knowledge of the circumstances and wants of the country, should move in the matter themselves without his interference, unless he should feel compelled to interfere. He felt, also that he could not be guided altogether by past experience in this matter, for the Governor and Commander-in-Chief of the Forces is now in a different position from any of his predecessors, very much to the advantage of the colony; hence he felt a hesitation as to what it was his duty to propose, if he should propose anything. He felt that it was a serious inconvenience to the people of this colony to be called from their homes, without reference to time or season, and drawn away to the other end of the colony. He felt that it was perhaps the least economical mode of defending the colony, if the means existed for doing so otherwise. He felt that a barrier is in course of being raised on the Frontier, which will be greatly strengthened by the additional provision made this session for the Armed and Mounted Police, than which there can be no force of more useful nature in that part of the country. He felt that the military force of the colony and of British Kaffraria, which for such a purpose is in fact the force of the colony, is now double or treble what it formerly was in time of peace. That in addition to the Mounted Police, the Cape Corps is numerically stronger, and in its selection of men much more effective than before. That one or two of the Frontier districts have been settled under military tenure, which cannot fail to strengthen that part of the colony. That it was his intention to introduce a body of pensioners, who would also tend greatly to strengthen the whole line of the Frontier. It was his hope, therefore, that the necessity might never again arise for calling out the burghers, and it was his expectation that such a system would be ere long established on the frontier that it would be unnecessary for him, either under a Burgher Law or any other law, to induce or call upon the burghers of the West to advance in defence of their fellow-subjects. At the same time, the Governor could not but be sensible that the power of doing so is a very important element, and that if the Parliament placed him in that position he would feel the stronger for it, although he might never be called to use the powers so conferred upon him. This is the reason that no measure on this subject had been proposed by the Governor. I need not say why the Governor has not interfered during the discussion of the measure actually before Parliament. But now that the question has arisen whether it is desirable that the Parliament should pass any such measure, I unhesitatingly say yes,—to enable the inhabitantst to organise, at least for the protection of their own parts of the colony, so that if unhappily a war break out, by the advance of the military, no part of the frontier should be left vacant. The Governor feels that whoever is charged with the direction of military operations on the frontier should feel certain that if from any cause the enemy are able to break into the rear of the force engaged in those operations, they should not be enabled to penetrate into a country absolutely defenceless and wholly unprepared to resist aggression; and that unless the mind which directs military operations is free from this apprehension, it must always act in doubt and hesitation, be crippled in enterprise, and fearful of following too far advantages which might have been previously gained. On the contrary, if it is known that the inhabitants of each division of the colony are armed, organised, and prepared to defend their homes, and that if in one part they are driven back, they fall back on others similarly organised and prepared to assist them, then military operations may be carried on with a certainty that the rear is in a full state of security, and that if barbarians break into the country they will find a force ready to resist, repel, and pursue them, and to drive them back upon the force in their front. It is therefore His Excellency's opinion, and he wishes it to be communicated to this House, that the least which the Parliament could do, and should do, is to pass a measure to enable the inhabitants to organise for the defence of their own part of the country. Limit it, if you please, to divisions; limit it, if you please, to Eastern and Western; but do not break up without providing for so necessary an organisation. It is most important, also, in a financial point of view, that this question should be settled; that it shall not depend on the will of the Government, or on the caprice or greediness of any body of burghers, as to the terms on which they should act; that, in fact, full preparations should be made for all eventualities, preparation as regards organization, preparation as regards financial arrangements, preparation as regards the powers of the Government. Looking at the bill now before the House, it appears that a very slight alteration of one or two sections will enable the House, if it should so determine, to introduce this limitation into the measure. Further, the advantage of this local organization will be this, that although the different bodies of burghers cannot be moved beyond their divisions by an act of the Governor, they will be organized, and can be moved under the authority of a separate Act of Parliament; that if, unfortunately, the Colony were to meet with a reverse in any action with the Kafirs, and it should become necessary for the safety of the colony to move burghers out of their own divisions, then they will be ready, organized, and it will only be necessary for the Parliament to give authority to the Governor to move them, with such limitations, or restrictions, as under the circumstances of the emergency it may think advisable. I have taken this opportunity of referring to this matter, that the members may turn it over in their minds before the House go again into the consideration of the Burgher Law, which is fixed for this evening, especially as a desire has been expressed by a large number of the members of this House to know what the opinions of the Governor are upon this subject.—*Advertiser and Mail.*

PUBLIC SALE OF

Landed Property,

NEAR MONTAGU BRIDGE.

THE Undersigned, having received instructions from Mrs. the Widow HENDRIK RUTGERS, will cause to be sold at Public Auction, on the spot,

TO-MORROW,

TUESDAY, the 22d Instant,

AT 11 O'CLOCK PRECISELY,

Certain HOUSE, STORE, and PREMISES, together with the adjoining GROUNDS, situated at Salt River, beyond Montagu Bridge.

This Property is well adapted for a TANNERY, and will always command good rents, so that it may be recommended to Capitalists as a safe and profitable investment of capital.

Bonus will be given.

For further particulars, apply to

BLORE & BARTMAN, Auctioneers.

At the same time will be sold some SALTING CASKS TUBS, &c.

21st May, 1855.

PUBLIC SALE OF VALUABLE

LANDED PROPERTY, &C.

With liberal Strykmoney and Bonus.

IN THE INSOLVENT ESTATE OF RICHARD FORD, OF CAPE TOWN, BUILDER.

ON THURSDAY,

THE 7TH JUNE NEXT,

WILL be sold peremptorily to the *Highest Bidder*, the

Moveable & Immoveable Property,

belonging to the above named Insolvent Estate, consisting of

FIRST.

A DWELLING HOUSE, situated behind the Town-Market, Sir Lowery-street, containing 7 Rooms, Kitchen, &c. with a new Store, recently built by the Insolvent, besides two pieces of GROUND attached to it, in extent 123 square roods and 129 ditto feet.

This Property being so well suited for any Business, does not require further recommendation to Capitalists, &c.

SECOND.

The MOVEABLE PROPERTY, consisting of Mahogany Tables, ditto. Side Board, ditto Toilet Glass, Chairs, Bedsteads and Bedding, Dressing and Washing Tables, White and Blue Plates, German Silver Spoons, Decanters, Cups and Saucers, 24 Door Hinges, 168 pieces of Cement, Parts of Ornaments, Wheel Barrows, 4 Cement Picture Frames, 1 Box containing Drawing Instruments, 1 Silver Watch, 1 Dutch Clock, 11 Barrels Brown and White Cement, &c., &c.

The Sale of LANDED PROPERTY, will commence at 11 o'clock.

R. LE SUEUR,
A. P. J. VAN DER POEL. } Trustees.

Cape Town, 15th May, 1855.

PUBLIC SALE

On FRIDAY, the 25th May next,

THE Undersigned will sell on the Farm Langefontein, District Riversdale, Ward Kafferskuilriver, for account of Mr. THOMAS WILLIAM HIDE, ¼ Share in the said Farm Langefontein, with the half right on the Fountain called Bolfontein. On it stands erected a Limestone Dwelling under Thatched Roof, more than five morgen of Land are enclosed for sowing purposes and the Farm has abundance of Water, and is adapted as well for cultivation as the Breeding of all sorts of Cattle.

Further, Wagons, Oxen, Horses, Breeding Cattle, Household Furniture, Merchandize, and what further will be offered for Sale.

OSTERLOH & REITZ, Vendue Adms.

Vendue Office, Swellendam,
April 21, 1855.

Extensive additions of Stock.

MCDONALD, BUSK & CO.

ARE now landing ex *Bon Accord* and *Regina*, from London, a supply of SEASONABLE BRITISH MANUFACTURES, comprising a general assortment of

Staple and Fancy Goods,

AMONGST WHICH ARE:—

DOESKINS, Tweeds, Cloths, and Cassimeres
BLANKETS, their Winter supply, all sizes and qualities
BAIZE, White and Green, FLANNELS, various descriptions
ALBERT, RUSSEL and CABLE CORD
LASTINGS, Silk Warp CASHMERET
COBURGS, Alpacas, Orleans, and Circassians
MOLESKINS and Cords, Furniture and other CHECKS
Buff and Blue Twilled NANKEEN
Cotton and Union BEDTICKS
PLAIN COTTONS, in Punjums, White and Brown Sheetings, Shirtings, Baftas, and 80-inch White Twilled Cotton Table Covering
Linen and Cotton DAMASK, DIAPER, and Cloutings
HUCKABACK and Huckaback TOWELS, TABLE NAPKINS
Printed JEANS, Cambric PRINTS
LININGS, Furniture and other, in great variety
HOLLANDS, DIMITY, Florentine SHIRTING
Men's and Boys' Black and Drab Soft Felt Kossuth and other HATS, various shapes
White and Regatta SHIRTS, Paxton's SHIRT COLLARS
Men's, Women's, and Children's HOSIERY
Pilot, Tweed, Beaver, and Cloth COATS and OVERCOATS
Moleskin, Drill, and Doeskin TROWSERS
White QUILTS and COUNTERPANES, Coloured RUGS
Velvet Pile, Brussels and Tapestry CARPETING and HEARTH RUGS.

Fancy Goods,

Bobbin, Sprig and Curtain NETS
Blue and Brown GOSSAMER
White Lace, Chantilly, Sicilian and Gossamer FALLS
Ladies' HABIT SHIRTS and CHEMISETTES
Infants' Trimmed CAPS, CAP CROWNS
CAP FRONTS, Brides and Artificial FLOWERS
Ladies', Gentlemen's, and Children's Silk, Spun, Cashmere, Cloth, Kid, Buckskin, Dogskin, and other GLOVES
Black and Blue-black GROS DE NAPLES
Book, Swiss, and Fancy Checked Twill Jacconet, and other MUSLINS, TARLATANS and Plumetes
French Cambric and LAWN HANDKERCHIEFS
Ladies' Muslin SLEEVES
Cloth and Alpaca LADIES' MANTLES
New style De Laine and other DRESSES
Rich Chintz Cloth, Velvet Pile, and Coloured Damask TABLE CLOTHS
Ladies 'Satteen and French Coutille STAYS
Ladies' & Children's BOAS, and Men's COMFORTERS
Ladies' & Children's PARASOLS, 4-4 BLACK CRAPE
Children's Grecian and Fancy WOOLLEN BOOTS
Barege and Cashmere SHAWLS, and SHAWL HANDKERCHIEFS
Worsted, Cotton and Silk BRAIDS, GIMPS and FRINGES
DOUBLE LONDON Reel Cotton, Tapes, Gallons, Cotton Cords, Buttons, Threads, Hooks and Eyes, Needles, Hair Pins, Crochet Boxes, &c.
Children's and Boys' Worsted and PATENT BELTS
MEN'S, YOUTHS', LADIES', and CHILDREN'S SHOES and BOOTS, &c., &c., &c.

McDONALD, BUSK & Co.

HOWARD'S PLOUGHS.

THE Undersigned have received per *John Knox* and *Ellen Rawson*, another supply of

Howard's Double and Single Ploughs,

with a large assortment of SHARES and other CASTINGS

McDONALD, BUSK & Co.

Pithey, Smuts & Co.

HAVING made late additions to their usual Stock, they can now offer to their Friends and the Public generally, a well-selected assortment of WINES, SPIRITS, ALE, PORTER, &c., which *their licence enables them to supply in large and small quantities*: their present Stock consisting of:—

SUPERIOR PORT, in Wood and Bottle, of Vintages 1847 and 1850
PALE and GOLD SHERRIES, in Wood and Bottle
HENNESSEY'S and SAZERAC'S BRANDIES, in Wood and Bottle
CORDIAL ENGLISH GIN, in 1 doz. Cases
SCHIEDAM, in large and Small Cans
SCOTCH and IRISH WHISKY, old, and of fine flavour, in 1 and 2 doz. Cases
PALE ALE, in 4 doz. Casks and Cases
LONDON PORTER and STOUT, in do.
RUM, fine old JAMAICA, a superior article
CHAMPAGNE, best brand, in 3 doz. Cases
CLARET, of approved Vintages, in 1 doz. Cases
ANIZETTE and other Cordials, in cases of 1 doz.
CAPE WINES, in SHERRY, MADEIRA, PONTAC, and SWEET do.

They can also recommend their

SPERM and COMPOSITE CANDLES
LONDON and LIVERPOOL SOAP
CAPER TEAS
CRUSHED and YELLOW SUGARS
WHITE and BROWN RICE
RIO and JAVA COFFEE
PEARL BARLEY and SPLIT PEAS
BOTTLED FRUITS, SAUCES, and PIKCLES
MACCARONI and SAGO
HERRINGS, in 2-doz. tins, and SARDINES, and a variety of other Articles of consumption.

Notice of Removal.

THE Undersigned begs to acquaint his Friends and supporters, that he has removed from his former Dwelling and Shop, to the premises in Plein-street, lately purchased by him from JOSIAS PHILIP HOFFMAN, Esq., where his Wagonmaker's shop will be continued as hereafter.

C. CORNELISSEN.

Stellenbosch, May 4th, 1855.

Take Notice.

THE undersigned requests all those indebted to him, to pay the debts forthwith.

P. ROUX, D.s.

Wellington, May 10, 1855.

STRAYED from the undersigned's farm at Tygerberg on the 8th instant, two Colts, 2 years old, being a black schimmel and a fawn schimmel. These Horses having been bred in the district of Worcester, are supposed to have taken that direction. All persons where they may arrive, and especially Poundmasters, are requested to give notice to the undersigned, or to Messrs. GAUM & LICHTWARK, Cape Town. All expenses will be thankfully paid by the undersigned.

H. E. BLANCKENBERG.

Tygerberg, May 15, 1855.

STRAYED,

FIVE POUNDS REWARD.

FROM the Farm 'Driefontein,' on the 20th instant, a brown GELDING, with white spots on the quarter, star in the forehead and long black manes and tail. He is very spirited and goes a tripple pace. Any one giving information to the undersigned, will receive the above Reward.

H. VAN NIEKERK, Ms.

Tygerberg, April 25, 1855.

English Congregational Church.

THE Annual Meeting of the Congregation Assembling in Union Chapel, Church-square, will be held in that place on FRIDAY EVENING next, the 25th instant, at ½ past 6 o'clock. The subscribers to the new Church in the Caledon-square, and all friends interested in its erection, are respectfully invited to attend

The Rev. WILLIAM ELLIS is expected to preside on the occasion.

R. STAPLETON, Secretary.

BOARD OF EXECUTORS.

PUBLIC SALE OF VALUABLE

Landed Property,

IN CAPE TOWN.

THE Directors of the Board of Executors, duly authorised, will cause to be sold, on

TUESDAY, THE 29TH INST.,

That substantially-built DWELLING HOUSE, situated at the cornor of Bree and Wale-streets, in the immediate vicinity of Hottentot's-square, the Property of Mr. F. C. VAN KOETSVELD DU CROCQ, wherein a DISPENSARY BUSINESS has been carried on with good success during the last 16 years. The House contains 12 Rooms, including a Bath Room, Kitchen, with Hotplate, private Waterleading, and all other Requisites for a respectable Residence.

ALSO,

The DISPENSARY, with all the Apparatus,

A List of the Contents will lie for inspection, at the Office of the Board, Wale-street, and at Mr. VAN KOETSVELD'S.

The Sale of the Landed Property, to commence at 11 o'clock.

Bonus will be given.

C. J. C. GIE, q.q.
Secretary of the Board of Executors.

Notice to Creditors and Debtors.

THE Undersigned, as Executor of the Estate of the late Mr. G. C. BEYERS, hereby calls upon all those having any claims against said Estate, to file the same within six weeks from this date; whilst those indebted thereto are likewise called upon to pay their debts within said period to

J. A. BEYERS, Sen., Executor.

Klein Madeira, Klapmuts, May 15, 1855.

PUBLIC SALE

AT FRANSCHEHOEK.

BEING unable to procure efficient Herds, the Undersigned will cause to be publicly sold,

On Wednesday, 23d Instant,

26 excellent trained draught Oxen
40 head of superior breeding Cattle
1 Saddle and draught Horse, 4 years old
2 Three-leaguer Wagons, equal to new
1 ordinary Bullock Wagon, with Gear for 40 Oxen complete
1 light covered Horse Wagon, and a Scotch Cart

Also will be sold a quantity of Wine and Brandy, of the last Vintage.

A. A. DE VILLIERS.

Franschehoek, May 8, 1855.

STEYTLER & SMUTS, Auctioneers.

1,000 *excellent fat Sheep.*

THIS DAY, 21st instant, the undersigned will cause to be sold on the Place of Mr. J. M BEYERS, Stikland, the above number of superior Sheep, well worthy the attention of Butchers and others.

J. G. DE VILLIERS.

D. A. DE VILLIERS, Auctioneer.

170 *fat slaughter and draught Oxen and Cows,*

WILL be sold TO-MORROW, the 22d instant, at the place, of Mr. ABRAHAM VAN REENEN, Tygerberg.

AND. BRINK, Ds., q.q.

Cape Town, May 21, 1855.

60 *excellent fat heavy Slaughter Oxen*
40 *do., do., Draught do*

AMONG WHICH SOME COLORED TEAMS,

TO-MORROW, the 22nd Instant,

THE Undersigned will cause to be sold at *Eenzaamheid*, the above number of excellent fat Slaughter and Draught Oxen. Having been purchased for Cash, they can be well recommended as being in excellent condition.

J. J. JURGENS.

May 21, 1851.

STEYTLER & SMUTS, Vendue Adm.

90 *Extra Fat Slaughter Oxen,*
50 *Well-trained Draught Oxen,*
40 *Extra Fat Young Oxen & Cows.*

ON FRIDAY, the 25th instant, the undersigned will cause to be publicly sold at Wellington, at the place of Mr. JAC. RETIEF, the above number of Extra Fat Slaughter, Draught and Young Oxen and Cows, particularly worth the attention of Butchers and others. The cattle are sure to be present and will not be privately disposed of.

A. A. VAN NIEROP.

May 8, 1855.

STEYTLER & SMUTS, Auctioneers.

Public Sale of

120 *extra fat slaughter, draught and young Oxen.*

THE undersigned will sell by public auction, on MONDAY, the 28th May, at the place of Mr. GAB. HUGO, Waaihoek, Breede River, the abovementioned number of extra fat Slaughter, draught and young Oxen, for account of Mr. P. J. LE ROEX.

LAGUERENNE, BECK & MEIRING,
Vendue Adms.

Worcester, May 15, 1855.

90 *slaughter Oxen,*
50 *do. Cows,*
60 *trained draught Oxen, in excellent condition, all colored teams,*

WILL be sold on the 30th instant, at Eenzaamheid. These Oxen have all been purchased in the district of Mooiriver, in the Zuurveld. Those who purchased Oxen from Mr. KRIGE last year, say that experience have proved them to be better even than Oxen bred here. Purchasers will therefore do well not to allow this oppertunity to escape. The Oxen have been carefully brought up by Mr. W. KRIGE.

A. P. DE VILLIERS,

Paarl, May 16, 1855.

212 DRAUGHT AND YOUNG OXEN AND COWS, in superior condition, will be sold on the 8th June next, at the place of Mr. A. J. Louw, Paarl Distillery. They were, like the former lot, purchased in the Zuurveld, and can be recommended as well adapted for this part. They are brought up under the care of Mr. W. KRIGE.

A. P. DE VILLIERS.

Paarl, May 16, 1855.

1,000 *excellent fat Sheep.*

THE Undersigned will cause to be sold TO-MORROW, the 22nd May, at Saxenburgh, the above number of excellen fat Sheep, being selected and well worthy of attention.

J. VILJOEN.

Mr. J. WEGE, Auctioneer.

Stable, &c.

TO LET, with possession on the 15th June next, a STABLE, with COACH HOUSE and FORAGE LOFT.—Apply at this office.

MARRIED in the Lutheran Church at Stellenbosch, on the 7th May, by the Rev. Mr. J. L. PARISIUS, Mr. DANIEL WEGE, to Miss MARIA ELIZABETH BRINK.

NOTICE.—Died, in the night of the 16th instant, after a happy union of upwards of 49 years, my dearly beloved husband Dr. JAN VAN TUBBERGH, native of Amsterdam, aged 74 years and 9 months, of which notice is hereby given to relatives and friends.

B. D. VAN TUBBERGH,
born van NIEKERK.

Rozendaal, Palen, May 19, 1855.

Shipping Intelligence.

The bark Elvira, Graham, from Table Bay to Akyab, foundered at sea on the 20th April. The crew were picked up by the Earl of Balcarras, which vessel communicated the intelligence to the Elizabeth Mary, off Cape Hanglip.

ARRIVED IN TABLE BAY

May 17. Nova Bella, ship, 391 tons, G. McLaren, from Rio de Janeiro April 22, to this port. Cargo coffee. Brings a few letters. R. Campion, Agent.

17. Granger, ship, 878 tons, W. Gunner, from London March 3, Downs March 9, to Kurrachee. Cargo beer. Granger & Co., Agents.

18. H. M. Schooner Dart, Lieut. McClune, from Simon's Bay to this port.

19. Euphenus, ship, 628 tons, G. Bowden, from Kurrachee March 22, to London. Passengers, 7 officers, 398 men, women and children, 22d Regt. Put in for water. Granger & Co., Agents.

SAILED OUT OF TABLE BAY.

May 17. Western Province, schooner, to Peacocks Bay.
17. Isabella, schooner, to Hondeklip Bay.

ARRIVED IN SIMON'S BAY.

May 17. Albermale, ship, 704 tons, J. Stevens, from Colombo April 2, to London. Cargo sundries. Put in for supplies. E. Christian, Agent.

Opgaaf van Koloniale Opbrengst, de Stads Markt gepasseerd, van den 16 tot den 18 Mei 1855.

Amandelen, lbs.	220	Melies, mudden,	14½
Aardappelen, mudden,	70	Okkernooten, lbs.	
Azyn, legger,	⅝	Patates, mudden,	51¾
Aloe,		Rog, do.	
Boter, lbs.	300	Rozynen lbs.	2908
Brandewyn, leggers,	4½	Schapenvellen, st.,	295
Bokkevellen, stukken,	44	Stroo, zakken,	
Boonen, mudden,	19	Tabak,	
Drooge Ossenhuiden, st.	12	Talk, lb.	
Erwten, mudden,		Uijen, mudden,	15
Garst, mudden,	6	Vederen, Ostr., lb.	
Hoorns, stukken,	4	Wyn, ordinaire, legger,	5½
Honig, lbs.		Was,	
Haver, mudden,	107½	Wol, lbs.	
Hooi, vrachten.	3	Wyn steen,	
Kaf, zakken,	16	Zeep, lbs.	
Koorn, mudden,	10	Zout, mudden,	
Linzen, do.		Zuurlemoenzap, ½-aam,	
Meel, Grof,			

Statement of Colonial Produce passed the Town Market from the 16 to the 18 May 1855.

Almonds, lbs.	220	Potatoes, muids,	70
Aloes,		Sweet, do.	51¾
Barley, muids,	6	Raisins, lbs.	2908
Beans, do.	19	Rye, muids,	
Brandy, leaguers,	4½	Salt, do.	
Butter, lbs.	300	Skins, Goat, pieces,	44
Chaff, sacks,	16	,, Sheep, do.	295
Feathers, Ostr. lbs.		Soap, lbs.	
Flour, coarse,		Straw, sacks,	
Hay, loads,	3	Tobacco,	
Hides Ox, pieces,	12	Tallow, lbs.	
Horns, do.	4	Vinegar, leaguers,	½
Honey, lbs.		Wax,	
Lemon Juice, ½-aum,		Wine, common,	54
Lentils, muids,		Wheat, muids,	10
Maize, do.	14½	Walnuts, lbs.	
Oats, do.	107½	Wool, lbs.	
Onions, Muids,	15	Wine Stone,	
Peas, Muids,			

MARKT PRYZEN

Van den 17 tot den 19 Mei 1855.

		Rds. Sh. D.		Rds. Sh. D.
Aloe per lb.	Aloes per lb.	0 0 0	—	0 0 0
Amandelen per lb.	Almonds per lb.	0 1 0	—	0 1 2
Appelen, per lb.	Apples per lb.	0 0 0	—	0 0 0
Abrikozen, per ditto	Apricots ditto.	0 0 0	—	0 0 0
Aardappelen, per mud	Potatpes p mudd.	5 0 0	—	11 0 0
Azyn, per legger	Vinegar per leag.	84 0 0	—	87 0 0
Bonen per mud.	Beans per mudd.	13 2 0	—	17 4 0
Boter per pond	Butter per lb.	0 4 5	—	0 0 0
Brandewyn per legger	Brandy per leag.	2 3 4 0	—	210 0 0
Bokkevellen per stuk	Buck Skins each.	1 1 0	—	1 5 4
Drooge Ossenhuiden	Dry Ox Hides do.	2 4 3	—	8 0 0
Eenden en Makouwen	Ducks & Musc.	1 0 3	—	1 1 3
Erwten per mud.	Peas per mudd.	0 0 0	—	0 0 0
Garst ditto	Barley per mudd.	0 0 0	—	0 0 0
Ganzen per stuk	Geese each	1 7 3	—	2 0 3
Haver per mud.	Oats per mudd.	4 6 3	—	6 1 3
Havergerven per 100 ponden	Oatsheaves per 100 lb.	4 4 3	—	4 5 0
Hoenders per stuk	Henseach	0 6 1	—	1 1 4
Houtskolen per zak	Charcoal p. sack	0 0 0	—	0 0 0
Honig per pond	Honey per lb.	0 0 0	—	0 0 0
Kazen, Kaapsch pr lb.	Cheese, Cape lo.	0 0 0	—	0 0 0
Kalkoenen per stuk	Turkeys each	2 7 3	—	6 0 0
Kaf per 16 zakken	Chaff 16 sacks.	73 0 0	—	73 0 0
Koorn per 1 mud.	Wheat pr. 1 mudd.	13 5 0	—	15 5 3
Linzen per mud	Lentil per mudd.	0 0 0	—	0 0 0
Melies dito	Maize do.	9 3 0	—	10 6
Meel, fyn, pr. 100 lb.	Flour, fine 100 lb.	0 0 0	—	0 0 0
Okkernooten pr. lb.	Walnuts per lb.	0 0 0	—	0 0 0
Olphantstanden p. lb.	Elephs. Teeth lb.	0 0 0	—	0 0 0
Peren per pond	Pears per pound.	0 0 0	—	0 0 0
Persiken dito	Peaches do.	0 0 4	—	0 1 2
Rog per mud.	Rye per mudd.	0 0 0	—	0 0 0
Rozynen per lb.	Raisins per lb.	0 0 5	—	0 1 0
Tabak dito	Tobacco do	0 0 0	—	0 0 0
Schapenvellen pr. stuk	Sheep Skins ea.	0 4 3	—	0 5 2
Merinovellen pr. stuk	Merino Skins ea.	0 7 1	—	0 7 1
Stroo per 16 zakken	Straw p. 16 sacks.	0 0 0	—	0 0 0
Tyger, Leeuw & Struis vellen per stuk	Lion, Tiger & Ostrich Skins ea.	0 0 0	—	0 0 0
Uijen per mud.	Onions per mudd.	3 0 0	—	6 3 0
Varkens, geneste	Pigs, fattened ea.	18 4 0		34 0 0
——ongeneste	—— unfattened.	4 6 0	—	5 7 0
——speen	—— sucking	2 4 0	—	3 3 0
Vederen, Struis p. lb.	Feathers, Ost. lb.	0 0 0	—	0 0 0
——bedde p. lb.	—— Bed per lb.	0 0 0	—	0 0 0
Vet of Talk per pond.	Suet or Tallow lb.	0 0 0	—	0 0 0
Vygen dito	Figs per lb.	0 0 0	—	0 0 0
Wol, shapen, p. pond	Wol, com. p. lb.	0 0 0	—	0 0 0
Wol, yne, dito	Wol, fine, do.	0 0 0	—	0 0 0
Wyn, ordinaire p legger	Wines, ordinary per leaguer.	0 0 0	—	0 0 0
Zoetelimoenen p. 100	Oranges, per 100.	1 3 0	—	1 4 2
Zout per mud.	Salt per muid.	0 0 0	—	0 0 0
Zuurlemoenzap per ½-aam	Lemon Juice per ½-aum	0 0 0	—	0 0 0
Zoolleder per ½ huid.	Sole Leather ½ h.	0 0 0	—	0 0 0
Zeep per pond	Soap per lb.	0 0 0	—	0 0 0
Wyn Steen pr 100 lbs.	Wine Stone 100.	0 0 0	—	0 0 0

J. J. H. SMUTS, Editor, No. 18, Bree-street.
J. W. LOTZ, Printer and Publisher, 92, Wale-street. } Proprietors.

Agent in London:—F. ALGAR, Esquire, Clement Lane Lombard-street.